BUDGET ESTIMATES FOR 1970-71.
DEMANDS FOR GRANTS

Demand No :17-Education

and No :37-Stationery and Printing.

SRI K. V SHANKARE GOWDA (Minister for Education) :-On the recommendation of the Governor I beg to move:
"That a sum not exceeding Rs. 52,84,09,000 be granted to thet Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending on the 31st day of March 1971 in respect of Education;

"That a sum not exceeding Rs. 1,26,12,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending on the 31st day of March 1971 in respect of Stationery and Printing."

MR. SPEAKER :—Motions moved :

"That a sum not exceeding Rs. 52,84,09,000 be granted to the Governmen to defray the charges wich whill come in course of payment during the financial year for the period ending on the 31st day of March 1971 in respect of Education'

"Th at sum not exceeding Rs. 1,26,12,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending on the 31st day of March 1971 in respect of Stationery and Printing."

Before the debate begins, I would like to inform the House that on the basis of three hours available for debate, 45 Minutes will go to S V.D.. 28 minutes to Congress (R) and 7 Minutes to other members. Out of that 1½ hours will go to Congress, including the Minister's reply Therefore, I will not be able to give more time and accommodate all members mentioned in the lists sent to me. I shall give 10 Minutes each to the S V D. members with additional 5 minutes to Sri. Srikantaiah who has to initiate the debate. As regards Congress (R) I have got 3 names and I shall give them 10 minutes each. I request Hon. Members to exercise a sort of self-restraint and keep up to the time schedule.

†ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ (ನಂಜನಗೂಡು):—ಸ್ವಾಮಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರು ಈಗ ತಾನೆ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ೫೨ ಕೋಟಿ, ಮುದ್ರಣ ಇಲಾಖೆಗೆ ೧ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬೇಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಕೇಳಿದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವ ಆತಂಕ ಸಂಕೋಚ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದ ಬೊಕ್ಕಸದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒದಗಿಸಲು ನಮಗೆ ಮನಸ್ಸು ಇದೆ. ಹೀಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ದುಡ್ಡು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆ.

ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬೇಡಿಕೆ ಬಂದಾಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತತ್ವ ಹಿಡಿದು ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದು ಆರ್ಥಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಒಂದು ಗೊಂದಲಮಯ ವಾತಾವರಣ ಇದೆಯೋ ಅಂಥದೇ ಗೊಂದಲಮಯ ವಾತಾವರಣ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪರಿಣತರು, ತಜ್ಞರು, ನೈಪುಣ್ಯತೆ ಇದೆ ಒಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟನು ತನ್ನ ಜೌಷದಿಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಶಿಶುವಿಗೆ ಚುಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ಮದ್ದು ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕಾದು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿ ನಮ್ಮಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಕೆಲವರು ತಜ್ಞರು ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಂಥವರು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾರೂ ಕೂಡ ನಿಜವಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಲೋಪ ದೋಷಗಳು ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ರೂಪರೇಖೆ ಯಾರೂ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಈಗಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಅಶಿಸ್ತು ಇದೆ, ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಶಾಲೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಾದ ಇದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ಯುವಕರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿ ಅಡ್ಡ ಕಟ್ಟಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮ ಬದಲಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಒಂದು ವಾದ ಇದೆ. ನಿಸ್ಸಂಶಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಾನು ತಜ್ಞನಲ್ಲ, ನನಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಪರಿಶ್ರಮವಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಹೆದರುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ, ನಿರುದ್ಯೋಗ ಅಶಾಂತಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದೂ ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿರಂಗದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಭಾಷೆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಿಲುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ದೇಶೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಆಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಾದ ಎಬ್ಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಗೊಂದಲಮಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಯಾವ ನೀತಿ, ಧೋರಣೆ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸೂತ್ರ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ನನಗೆ ಧೈರ್ಯ ಸಾಲದು. ಮಂತ್ರಿ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಯಾರೇ ಬರಲಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಸೂತ್ರ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಕಷ್ಟ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತಿ ಉಂಟಾಗಲು ಕಾರಣ ಏನು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಿನ ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಸಾಲದು ಹಾಗೂ ಸೂಕ್ತ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಯಾರಿಗೂ ಧೈರ್ಯ ಸಾಲದು ಎಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಈ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡುವಾಗ ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಇದು ತಪ್ಪು ನಡವಳಿಕೆ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವಾಗ ನಿರುದ್ಯೋಗವೇ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಟೀಕೆ ಬಂದಿದೆ. ವಿದ್ಯಾವಂತ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಇದೆ, ಇದು ನಿಜ ಇದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕಾದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮದಿಂದ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕ್ರಾಂತಿ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾವಂತನು ಇದನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಹೋರಾಡುವುದಾದರೆ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಯೋಜನ ಫಲಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಚಾಪ್ಟರ್ ೩ರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಫಂಡಮೆಂಟಲ್ ರೈಟ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯೆ ಅಡ್ಡಿ ಬರುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮದಿಂದ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಸಂಶಯ.

ಏಕೆಂದರೆ ಈ ದಿವಸ ಆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮತ್ತು ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಎನ್ನುವುದು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನನಗಂತೂ ಬಹಳ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಈಗ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೀನೇನು ಲೋಪದೋಷಗಳಿವೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎನ್ನುತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಈಗ ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರೇನೂ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ೫೫ ಚಿಲ್ಲರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಆದರಲ್ಲಿ ನನಗೇನಾದರೂ ಅಧಿಕಾರವಿದ್ದಿದ್ದರೆ ೪೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೇವಲ್ಲ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನು. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಈ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದ್ದಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಎಂದರೆ ಅದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಾಗೂ ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಗಳು. ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳತ್ತ ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಷ್ಟಗಳೇನ ಎಂಬುದು ಚೆನಾ ಗಿ ಅವರಿಗೂ ಮನದಟ್ಟಾಗಿರಬೇಕು. ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಲಕರಿಗೆ

(ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ)

ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಟ್ಟಡಗಳೇ ಇಲ್ಲ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೇಳೋಣವೆಂದರೆ ಆ ಗ್ರಾಮದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಇರತಕ್ಕ ಭೂಮಿಯೆಲ್ಲಾ ದರಖಾಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಿಲೇರಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಜಮೀನಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಸಾಲುಮರಗಳ ಕೆಳಗಡೆಯಾದರೂ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠಹೇಳಿಸೋಣ ಎಂದರೆ ಆ ಸಾಲು ಮರಗಳನ್ನೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕಡಿದು ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ನೆರಳಿಗೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಅಂದಾಗ ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಬೇಕು ? ಹೀಗಾಗಿ ಅಂಥ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರೇನಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮನೆಗಳು ಸಿಕ್ಕದೆ ೧೦–೧೫ ಮೈಲಿಗಳಿಂದ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂದಾಗ ಅವರು ಅನೇಕ ದಿನಗಳು ಬಾರದ ಶಾಲೆಗಳು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ೧೫ ದಿನಗಳಕಾಲ ಮುಚ್ಚಿದ್ದ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗ ನನ್ನ ಚುನಾವಣಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಆಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯ ಗೈರು ಹಾಜರಿ. ಹಾಜರಿ ವಿಷಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ದಿನಂಪ್ರತಿ-ಶಾಲೆಗೆ ಹಾಜರಾಗತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಒಂದು ಎರಡು. ಅಂತೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದಿಡತಕ್ಕ ಹಣದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೇ ಒಂದು ಪಾಲುಕೂಡ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆ ಇಲಾಖೆ ಇದ್ದರೂ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಯಾವ ಯಾವ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕಶಾಲೆಗಳ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸರ್ವೆಯನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿಸಿ ಆ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲ ಅಂಥ ಒಂದೊಂದು ಗುಡಿಸಲನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದೇನೆ. ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಆಧುನಿಕ ಯುಗದ ಸಿಮೆಂಟಿನ ಮನೆಗಳನ್ನಲ್ಲ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಗುಮನಿ ಮರದ ಬೆಂಚುಗಳನ್ನಲ್ಲ, ಈಡಲಚಾಪೆಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ದಿನಂ ಪ್ರತಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ೧೧ ಗಂಟೆಯಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲ ೫ ಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ಪಾಠಪ್ರವಚನ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಣ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮೂಲ ತಳಹದಿಯ ಹೆಂತದಲ್ಲಿ ವೆಚ್ಚವಾಗದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲಾ ಮರಳಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ತಳಹದಿಯಾದ ಮೂಲ-ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನಕೊಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಮುಂದೆ ಆ ಡಿಗ್ರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗಲ್ಲದೆ ನಾವು ಮೂಲ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಗಾ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಡಿಗ್ರಿ ವಿದ್ಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೂ ವ್ಯರ್ಥವೇ ಗಿಡವಾಗಿ ಬಗ್ಗದ್ದು ಮರವಾಗಿ ಬಗ್ಗೀತೆ ಎಂಬ ಗಾದೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮೊದಲು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಾಗೂ ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಸುಭದ್ರವಾದ ತಳಹದಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಫಲ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಾಗೂ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಏಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮೇಲುಸ್ತುವಾರಿ ಸಾಲದಿರುವುದೇ ಮೂಲ ಕಾರಣ. ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೊಬ್ಬ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಇರುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೇನಿದ್ದರೂ ಯಾರನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸವಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ಈ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಚೆಕ್‌ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇರೀತಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜಿಲ್ಲಾ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ ವಿಚಾರ ಹೀಗಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ವಿದ್ಯೆಯ ಮಟ್ಟ ಮಾತ್ರ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಅವಕಾಶವಿರುವುದರಿಂದ ಶಾಲೆಗಳು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ವರ್ಕ್ ಲೋಡ್ ಇದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡದೆ ಚಿಕ್ಕ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಲಿ ದೊಡ್ಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಲಿ ಎರಡಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ಮಟ್ಟವ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಅಂದರೆ ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ದೊಡ್ಡದಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕತಕ್ಕ ಸೂಪರ್‌ವೈಜರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಆ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಮನಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ ಎರಡು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲೂ ವರ್ಕ್ ಲೋಡ್ ಒಂದೇ ಇದೆಯೆಂದಾಯಿತು. ಅದು ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ; ಎಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಹಾಕತಕದ್ದು ಆಗತ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಫಿಷಿಯೆನ್ಸಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಚೆಕ್ಕಿಂಗ್ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಚುರುಕಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳು ಮಲಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ.

ಇನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಸನವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡತಕ್ಕ ಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ೨೦ ಜನರು ಮಾತ್ರ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಇನ್ನುಳಿ-

ದವರು ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಕೈ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಇದು ಏತಕ್ಕೆ ಹೀಗಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯು ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಪರಿಹಾರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲೇಬೇಕು. ಅದು ಬಹಳ ಜಟಿಲವಾದಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಕೂಡಲೇ ತಡೆಗಟ್ಟದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನಕ್ಷರತೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಆಲದಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದು.

ಇನ್ನು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ ೧೨ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಆ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆಂದು ಖರ್ಚು-ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜನರು ಸಾಕ್ಷರತೆ ಪಡೆದರು ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವ್ಯಾವ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಜನರು ವಯಸ್ಕರು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾದರೆಂಬುದು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಚಾರವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಸಂಶಯವುಂಟಾಗಿದೆ. ಜನರಿಗೆ ಹಾಗೆಲ್ಲಿಯೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪ್ರಸಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದ ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕೇಳಿರತಕದ್ದು ಮತ್ತು ನೋಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದರೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವಾರ್ಷಿಕ ಮೀಟಿಂಗು, ವ್ಯಾಲಿಡಿಕ್ಟರಿ ಸ್ವೀಚುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾದಾನ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ರಷ್ಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದ ಕ್ರಾಂತಿಯಾದ ೧೦ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾರಂಗದಲ್ಲೂ ಪಡೆದರು. ಆದರೆ ನಾವಿಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಒಂದು ೨೨ ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶೇಕಡ ೧೭ ಲಿಟ್ರೆಸಿ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸತ್ವವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನಗೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಪ್ಲಾನ್ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಿಂಥ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಂತಿಂಥ ದರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಲಾಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗಿ ಮುಂದಿನ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಇಂತಿಂಥ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಇಂತಿಷ್ಟು ಸೀಟುಗಳು ಬೇಕಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ಒಂದು ಪ್ಲಾನ್ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇವರು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ? ಇನ್ನು ಖಾಸಗೀ ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆಗಳಿಗಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅದೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಏನೋ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಭಿಕ್ಷೆ ನೀಡುವಂತೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಉಪಕರಣಗಳೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

3-00 P. M.

ನಾನಾ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರೂ ಒಬ್ಬರೂ ಪಾಸಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಹುಡುಗರ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಮಾಸ್ಟರ್‌ಗಳು ಸರಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಉಪಕರಣಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಐಚ್ಛಿಕ ವಿಷಯವನ್ನಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ನೋಡದೇ ಇದ್ದರೆ ವಿಷಯಗಳು ಗೊತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಖಾಸಗಿಯ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರೊತ್ಸಾಹ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಖಾಸಗಿ ಟ್ಯೂಷನ್‌ಅನ್ನು ಬೇರು ಸಹಿತ ಕಿತ್ತುಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೆದರುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಫೀಸು ಇದ್ದರೂ ೧೦ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಆದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಗೂ ಅವರ ಹುಡುಗರನ್ನು ಆಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಯೋಜನಾಬದ್ಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸದೇ ಇರುವುದರಿಂದ, ಆಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಫಿಷಿಯೆನ್ಸಿ ಇಲ್ಲ. ಕ್ವಾಲಿಟಿ ಆಫ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ವಾಲಿಟಿ ಮತ್ತು ಎಫಿಷಿಯೆನ್ಸಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೆಳಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೇವಲ ಗುಡ್ ಇಂಟೆನ್ಷನ್ ನಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ಆಗಿ ಆ ಗುಡ್ ಇನ್‌ಟೆನ್ಷನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ವಿಜಿಲೆಂಟ್ ಆಗಿ ಇರಬೇಕು. ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ವಾಲಿಟಿ ಆಫ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಪಣ ತೊಟ್ಟು ನಡೆದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಯಾವ ಶಾಲೆಗಳಿಗೂ ಹಿಂದೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಪಡುತ್ತೇನೆ. ೧೯೭೧ ರಿಂದ ಪಿ. ಯು.ಸಿ. ಯನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಷದ ಕೋರ್ಸನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಇದನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆ ಅಥವಾ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಹೈಯರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ೧೨ನೇ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಆಗಿ ಸೇರಿಸಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಎರಡನೇ ಜೂನಿಯರ್ ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಕಾಲೇಜು ಆಗಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿತೀಲಿಸಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳತ್ತೇನೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಹರಿಜನರಿಗೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಡಿನಾಮಿನೇಷನ್ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ

(ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ)

ಇದು. ತಪ್ಪು ಎಲ್ಲಾ ಕೋಮಿನವರಿಗೂ ದೊಂಬೀ ಹಾಸ್ಟಲು ಇರಬೇಕು. ಬೇಕಾದರೆ ಹರಿಜನರಿಗೆ. ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನಗಳನ್ನು ಸಪರೇಟ್ ಆಗಿ ಕೊಡಿ. ಆದರೆ ಡಿನಾಮಿನೆಲ್‌ಷನ್ ಹಾಸ್ಟಲ್ಲುಗಳು ಬೇಡ. ಈಗ ಇರುವುದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಬಿಡಿ.

ಇನ್ನು ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಉರ್ದು ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಶುಕ್ರವಾರ ರಜಾ ಇದೆ ನಮ್ಮ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಭಾನುವಾರ ರಜಾ ಇದೆ. ಏತಕ್ಕೆ ಈ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ, ಆದುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಯನ್ನುತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ಎಮೋಷನಲ್ ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಉರ್ದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಭಾಷೆ ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಪಬ್ಲಿಕ್ ವಿಷಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ. ಆದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿಮೇಲೆ ಒಂದೇ ಇಂಟಿಗ್ರೇಟೆಡ್ ಕೋರ್ಸ್ ಮಾಡಿ. ಡಿನಾಮಿನೇಷನಲ್ ಮೈನಾರಿಟಿ ಸ್ಕೂಲ್ಸ್ ಬೇಡ. ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಭಾನುವಾರ ರಜ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಶುಕ್ರವಾರ ರಜ ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಏತಕ್ಕೆ ಉರ್ದು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಸರಿಯಾದ ಕರಿಕ್ಯುಲಮ್ ಹಾಕಿ ಈ ಡಿನಾಮಿನೇಷನ್ ಉರ್ದು ಸ್ಕೂಲ್ ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜನರಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಆಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕೃತ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸಬ್ಸಿಡೈಸ್ಡ್ ಟೆಕ್ಸ್ ಬುಕ್ಸ್ ಕೆಲ್ಸ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬಹಳ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕೆಲಸ. ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಒಂದು ಎಮೆರ್ಜನ್ಸಿ ಮೇಲೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಫ್ರೀ ಆಗಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ. ರಷ್ಯಾ ಮತ್ತು ಚೈನಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಸಬ್ಸಿಡೈಸ್ ಮಾಡಿ ಟೆಕ್ಸ್‌ಟ್ ಬುಕ್‌ಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ ಯಾವರೀತಿಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನೂ ಇದುವರೆಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಇದು ಬಹಳ ಆವಶ್ಯಕವಾದ ಕೆಲಸ ಈಗ ಖಾಸಗಿ ಪ್ರಕಟಣಾಲಯದವರು ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಚಾರ್ಜ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಈಗ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇರುವ ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಷನಲ್ ಟೆಕ್ಸ್‌ಟ್ ಬುಕ್ಸ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಸಬ್ಸಿಡೈಸ್ಡ್ ಜನರಲ್ ಟೆಕ್ಸ್‌ಟ್ ಬುಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡುವುದನ್ನೂ ಯೋಜನೆ. ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೂ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರದ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಆರ್ಕಿಯಾಲಜಿ ವಿಭಾಗ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರಾಗಲಿ, ಸರ್ಕಾರವಾಗಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಆರ್ಕಿಯಾಲಜಿ ವೆಲ್ತನ್ನು ಪರಿಶೋಧನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಮಾಡದೇ ಪ್ರಾಚೀನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದರೆ ಅನೇಕ ಅವಶೇಷಗಳು ಮರೆಯಾಗುಗುತ್ತದೆ. ಆರ್ಕಿಯಾಲಜಿ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರದವರು ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಳೀಯ ವಿದ್ಯಾಮಾನಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಆರ್ಕಿಯಾಲಜಿ ವಸ್ತುಗಳು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿವೆ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎ. ಕೃಷ್ಣರವರು ಸತ್ತುಹೋದವೆಲೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆರ್ಕಿಯಾಲಜಿ ಇಲಾಖೆಯು ಸತ್ತು ಹೋಯಿತು ಎಂದು ಜನ ಆಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಈಚೆಗೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರಾಗಲಿ, ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದವರಾಗಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಆರ್ಕಿಯಾಲಜಿಯಲ್ಲಿ ವಹಿಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಅವಶೇಷಗಳು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ ಇದಕ್ಕೆ ಆವ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದವರು ಶೇಖರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯ (ಬಿಳಿಗೆರೆ):— ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ದಿವಸ ವಿದ್ಯಾಸಚಿವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಈ ವಿಶೇಷ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ನಾನು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಪಡುತ್ತೇನೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಲ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಅನೇಕ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ. ಅವರ ಅನುಭವದಿಂದ ತಿಳಿದುಬಂದಂಥ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ, ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದೆ ಅವರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮೊಟಕು ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಪ್ರೈಮರಿ

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ೫೩ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿನಲ್ಲಿ ೨೫–೨೬ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ನಾನು ಅವರ ಧಾಟಿಯನ್ನೇ ಹಿಡಿದು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೂ ೧೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಕಂಪಲ್ಸರಿ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದರಿಂದ ಲಕ್ಷೋಪಲಕ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಆದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೊರತೆ ಏನೆಂದರೆ ಕಂಪಲ್ಸರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಮೇಲೆ ಪೀನ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅನೇಕ ಜನ ಮಕ್ಕಳು ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆ, ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅನ್ನ ಇಲ್ಲದೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ನಾನು ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಪೆಡ್ಡೂಲ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ವಡ್ಡರ ಕಮ್ಯೂನಿಟಿಯವರೇ ಜಾಸ್ತಿ, ಇದ್ದಾರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ನವರು ಆ ಸ್ಕೂಲ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ದಿನ ಹಾಜರಾಗುವ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೩. ಅಲ್ಲಿಯ ಶಾಲೆಯ ಹುಡುಗರ ಸಂಖ್ಯೆ ೩೦. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅನ್ನ ಇಲ್ಲದೆ ಮೈಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹುಡುಗರುಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಅಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರೂ ಕೂಡ ೮–೧೦ ಜನಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆ ಕೊಟ್ಟರು ಸರ್ಕಾರದರೇನೋ ಕಂಪಲ್ಸರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಎಂದು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು ಆದರೆ ಆವರ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚಿಸಿ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಕೇರ್ ಸಂಸ್ಥೆಯವರೇನೋ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಆದರಲ್ಲೂ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಇರುವಂಥ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಫಲವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತ, ಯೋಗ್ಯ ಎಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಈಗ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅನೇಕ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಇರುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸುಧಾರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ ೩೦ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ ಆದು ಉಪಯುಕ್ತವಾದುದು ವಿಜಿಲೆಂಟ್ ಆಗಿ ಇದ್ದು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಪಾಠ ಹೇಳುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಏನೆಂದರೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇಲ್ಲ ಅಂಥವರು ಇದ್ದರೆ ಕಂಪಲ್ಸರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಆದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಆದರ್ಶವಾದ ಯೋಜನೆಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ಪೆರಿಮೆಂಟಲ್ ಆಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ವರದಿಯಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಗ್ರಾಜ್ಯುಯೇಟು ಟೀಚರುಗಳನ್ನು ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ಟರಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದ ಮತ್ತು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ನಿರ್ಧಾರ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಹಾಗಾದರೇನೇ ಎಲ್ಲ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಿಗಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಜ್ಯುಯೇಟು ಟೀಚರುಗಳು ಇಂತಹ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ನಾನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿರವಾದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆಯಲು ಇದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ ಇದರಲ್ಲಿರುವುದು ಎಂದರೆ ಈ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಜವಾಬುದಾರಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವ ಹೊಣೆಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಟ್ಟಡಗಳು ಆಗುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಶಾಲೆಗಳ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ನೂರಾರು ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇನ್ನು ಉಳಿದಿರುವ ಎಂಟು ಹತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಎಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಪೂರ್ತಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ವಾಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯ)

ಮನೆಗಳೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಬರಂತ್ತಿರುವ ಸಂಬಳವೂ ಕಡಿಮೆ. ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಮೈಲಿಗಳ ದೂರದ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಇವರು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಲೇಟಾಗಿ ಬರುವುದೂ ಉಂಟು, ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಶಾಲೆಗಳಿಗೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಲು ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟೊರೇಟ್ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇವರು ಎಲ್ಲ ಕಡಗೂ ಹೋಗಲು ಆಗಂತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇರುವ ಶಾಲೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದ ಕ್ಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಚೆಗೆ ಚಿತ್ರದುರ್ಗಾ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಸುಮಾರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್‌ರವರು ಚೆಕ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು ಎಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳು ಆಗಬಾರದು. ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಸರಕಾರದವರು ನಮಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರದಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಸ್ತುತ್ಯಾರ್ಹ ವಾದ ಕ್ರಮ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದ ಕೆಲಸ, ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇದೊಂದು ಕ್ಯಾರೆಕ್ಟರ್ ಮೌಲ್ಡಿಂಗು ಪೀರಿಯಡ್. ಇಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಫೌಂಡೇಷನ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಎಜುಕೇಷನ್‌ಗೆ ಬರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂತೆಂತಹ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳು ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದವು ಎನ್ನುವ ಉದಾಹರಣೆ ಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಆಫ್ ಈಟನ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಕೆಲವು ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಉನ್ನತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುವಾಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರೆಯುವಂತಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಹುಡಗರಿಗೆ ಓದಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಉತ್ತಮ ಟೆಕ್ಸ್ಟ್ ಬುಕ್‌ಗಳು ಇರಬೇಕು, ದೇಶಭಕ್ತರ ಹಾಗೂ ಮಹಾ ಪುರಷರ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಮತ್ತು ಆದರ್ಶ ಮಹಾ ಪುರಷರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಮುಗಿಸಿ ಸೆಕಂಡರಿ ಎಜುಕೇಷನ್‌ಗೆ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಇಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಈಚೆಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕೆಲವು ವಿಧ್ವಂಸಕಾರಕ ಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಬಹಶಃ ಇಂತಹ ಗೊಂದಲಮಯವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಂಟಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಲ್. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ ; ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಗುಣಿತವನ್ನು ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಲಿಸುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯ ;—ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗ್ರಾಜುಯೇಟರುಗಳು ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೊದಲ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಂದ, ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆದು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಮಿಡ್ಲ್ ಎಸ್ ಎಸ್ ಎಲ್ ಸಿ ಆದ ಮೇಲೆ ಪಿ ಯು ಸಿ ದಾಗೇ ಆನಂತರ ಬಿ ಎ ಅಥವಾ ಬಿ ಎಸ್‌ಸಿ ಡಿಗ್ರಿ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಡಿಗ್ರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೇ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಸೆಕಂಡರಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ತೊಂಬತ್ತು ಭಾಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ಈಗಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸ ಬೇಕಾದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್‌ನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿ ನೋಡಿದರೆ ಯಾವ ಒಂದು ಗುರಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಲಂಗು ಲಗಾಮಿಲ್ಲದಂತೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದು ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಹೇಗಾದರೂ ಸರಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಬರುವವರು ಬೇರೆ, ಕೆಲವರು ಬರೀ ಪಾಸು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಪ್ರೊಫೇಸರುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಪೇಪರುಗಳಿಗೆ ಕಾದು ಕ್ಲಾಸುಗಳಿಗೆ ಬರದೆ ಪಾಸು ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೇನು ಎನ್ನುವುದೇ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸದೇ ಹೋದರೆ ಮುಂದೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಪಾವಿತ್ರ್ಯತೆಯೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇವೊತ್ತು ಇರುವ ನಿರುದ್ಯೋಗದ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಡಿಗ್ರಿ ಪಡೆಯಬೇಕು ಹಾಗೆ ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಒಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕು ಎಂದು ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವ ಗುರಿ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಬೇಕಾದುದೇನೋ ಸರಿ. ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನೇ ಮರೆತು ಬರೀ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಆದರೆ ಅವರ ಗುರಿ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಇಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇರುವ ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್‌ಅನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಇರುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗುವಂತಹ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇರಬೇಕು ಆದರೆ ಇಂದು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಗೊಂದಲಮಯವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮನಸ್ಸು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕಲುಷಿತ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇಲ್ಲಿ ಭೋಧನ ಮಾಡುವವರು ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದಿನ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಸರ್. ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ದಿವಾನರಾಜಾಗಿದ್ದಾಗ ಆಗ ಇದ್ದ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಎಂತೆಂತಹ ಮಹಾಮಹಿಮರು ಇದ್ದರು ಎಂದರೆ ಡಾ|| ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್, ಬ್ರಜೇಂದ್ರನಾಥ ಸೀಲ್, ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದರು. ನಮಗೆ ಪ್ರೊಫೆಸರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು ಎಷ್ಟು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ನಮ್ಮ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರಿಗೆ You must be proud of your University, ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಬಡ ಹುಡುಗರು ಎಂದರೆ ಬಹಳ ಅಭಿಮಾನ. ಅಂತಹ ಅಭಿಮಾನವುಳ್ಳವರಿಂದಲೇ ಅಂದಿನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಇದ್ದುದು. ಇಂದು ಕೂಡ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರದ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ, ಅವರ ನೀತಿಗನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ಶ್ರೀ ಸರ್. ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಹಾಕಿದ ಶಿಲಾಹದಿಯ ಮೇಲೆಯೇ, ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಅವರು ಜನಾನುರಾಗಿಗಳಾಗಿ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಇಂದು ಪಾವೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಅದೇ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರೂ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

SRI. AZIZ SAIT (NARASIMHARAJA):—I rise to oppose the demand for the reasons I state now. Sir, we have been spending Rs. 3.93 lakhs on University and about 20.23 lakhs on Secondary and 23.33 lakhs on Primary Education. We have been giving by way of grant some amount to the Mysore University Karnatka University and Bangalore University. Besides this, you have been providing some amount to the Government Colleges. Every year you are spending lakhs and lakhs of rupees on education. But what have you done all these 22 years? Even to-day, you have not decided which language should be the medium of instruction. We have got Range inspectorates — one for Urdu and another for Kannada. You have befurcated the inspectorate. But it is a different system altogether The Kannada Range Inspector can travel as much as he can and draw the T.A. But the Urdu Range Inspector has got the fixed T A. of Rs. 40. I have been pointing out this defect since a long time and I was urging this point even in the Legislative Council. You have not provided language inspectorate for Urdu. We have been part and parcel of the State to the extent of 27 Lakhs. What I feel is that there should be one Range Inspectorate to look after this executive

(Sri AZEEZ SAIT)

work instead of one Language Inspector for Urdu in every Department The Kannada language was made compulsory since 1961. But on the agitation of Maharastrians, the Government of Mysore in 1962 changed its policy in the matter of language. The Government should not change its policy according to the whims and fancies of the people. Kannada is the official language of the State because it is the language of all the people. It should be the property of everybody. Everybody in the State should learn this language and there should be no exception. Why the Muslims are not given an opportunity to learn this language? Let all the people living in the State should learn this language compulsorily. In the neighbouring State i.e., Tamil Nadu, they have made the Tamil language as a compulsory and everybody will have to learn this language. There should not be political feeling in learning the State language. The state language should be the language of all. Therefore, I request the Government to see that this language is made compulsory atleast from 4th or 5th standard irrespective of the mother tongue of the pupil I would suggest to appoint a teacher of a language if there are more than 10 boys of that particular language in a particular school, so that you could save money on establishment. There will be no botheration of collecting all the boys of that particular language and putting them in a particular building. By following this method, you can save money on establishment. You can also put an end to the tendency of creating separate schools for for separate language. As the boys go up for higher education in old Mysore area, they will have to take either Kannada as medium of instruction or English as medium of instruction. This is not so in the case of Hyderabad region, and Madras region. English is the language of minority people. Why are you making them to study in English medium? The pupils are being denied of their legitimate right of chosing and studying either in their mother tongue or in the State language. Though there is Kannada medium of instruction, some boys of other language cannot study in that language In Bangalore University and Karnataka University, Urdu is not made as medium of instruction. In Government Colleges, there is no Urdu at all in the syllabus. You have been completely ignoring the language of the minority. It is a secular State? But you have not been following the principles of secularism. Some Hon. Member wants only Sunday as a holiday and no other day should be declared as holiday. The Muslims are having Friday as holiday since a long time. It is a sentimental day of Muslims. This day is sentimental to Hindus also because they perform Laxmipooja on that day. Therefore, Urdu schools will follow the principles laid down long, long ago. Let them follow the secular character. Why should they be denied this just because somebody has come in the way?

I will say one or two words about text books. Urdu teachers are appointed to be on the text book committees. There will be a tendency on the part of the Government officials to be subordinate to the Director and we cannot expect a good work from such officials to whichever community they belong. Therefore, I say there must be learned non-officials on the Committee. If a taxt book of a particular language is to be examined and prescribed, there should be experts of that particular subject of particular language on the Committee. The Muslim representation is not there on the Text book Committee. I will come to the point of accommodation in the school. In some places you are paying rent of rupees 3 to 4 and conducting schools even this day. In some places. 4 or 5 classes are being conducted in one room. For instance, in Mandi Mohalla of Mysore, there is a School where 4 classes are being conducted by 3 teachers in a room. I have brought these things to your notice and see that all these things are set right.

Thanking you Sir.

3-30 P. M.

†ಶ್ರೀ ಎಂ ಎಚ್. ಜಯಂಪ್ರಕಾಶ ನಾರಾಯಣ (ಸಿರಸಿ) :— ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ೫೩ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೇಡಿಕೆ ಏನಿದೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಕೆಲವು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಬಡವರ ಬಗ್ಗೆ, ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸತಕ್ಕಂಥ ಯಾವ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಅವಕಾಶಗಳೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ೧೯೫೬-೫೭ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ೧೮ ಲಕ್ಷ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅದು ೩೮ ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಏರಿದೆ. ಎನ್ನತಕ್ಕ ಅಂಶವನ್ನೂ, ೧೯೫೬-೫೭ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ೨೭ ಸಾವಿರ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರದಿದ್ದರು, ಈಗ ೩೨,೨೧೦ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರದಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ನಾನು ಬಡ್ಜೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ. ಬಡವರು ಕೂಲಿಗಾರರು, ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶ ಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರ ಕಂಪಲ್ಸರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸ್ಕೀಮು ಎಂದರೆ ೬ ವರ್ಷದಿಂದ ೧೧ ವರ್ಷಗಳವರೆಗಿನ ಕಂಪಲ್ಸರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗತಕ್ಕಂಥ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೨೨ ಲಕ್ಷದಿಂದ ೩೩ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಏರಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಿಮ್ಮವರ್ಗ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದಂತಹ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವಂಥಾ ೫೦ ಲಕ್ಷ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ೫ಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳು ಓದುತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಲಕ್ಷೋಪಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳು ಕಂಪಲ್ಸರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಯೋಜನೆಯ ಬೆನಿಫಿಟ್ ಹೊಂದುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಕೂಲಿಗಾರರು, ಬಡವರು, ಅವರಿಗೆ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದಂತಹ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ ಅವರು ಅನ್ನ ಅನ್ನ ಎಂದು ಬೀದಿ ಭಿಕ್ಷಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸತಕ್ಕಂಥ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಅಟ್ರಾಕ್ಟೀವ್ ಸ್ಕೀಮು, ಲಿಬ್ರಲೈಜ್ಡ್ ಸ್ಕೀಮು, ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿಶೇಷವಾದ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯೋಜನೆಯನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಲಿಬ್ರಲೈಜ್ಡ್ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರ ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮಹರಾಜರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು; ಅವರಿಗೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪೆನ್ಸಿಲ್ ಮತ್ತು ಬಳಪಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಇತರ ಎಲ್ಲ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಹೆಚ್. ಜಯಪ್ರಕಾಶ ನಾರಾಯಣ)

ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸಹಾಯವೂ ದೊರೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಹರಿಜನ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಲಿಬ್ರಲೈಜ್ಡ್ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಸುಖೀ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಪಂಚಮ ಶಾಲೆಗಳೆಂದು, ಕಮ್ಯುನಲ್ ಶಾಲೆಗಳೆಂದು ಇದ್ದವು. ಈಗ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜನರಲ್ ಶಾಲೆಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಮತ್ತೆ ಎ.ಕೆ ಕಾಲೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚಮ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಆ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಬೇರೆಯವರೂ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಚಾಮರಾಜ ನಗರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇದೇ ರೀತಿ ಆಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಪಂಚಮ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಅವು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗಾಗಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡೆಸುವಂತಹ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಮಿಡಲ್ ಮತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವು ಉತ್ತಮವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವು ೯೨ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಏಡೆಡ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳಾಗಿವೆ. ಇವು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇವುಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ೩೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೇನೋ ಕೊಡುತಿದ್ದಾರೆ ಇದನ್ನು ೪೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಆ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ನರಸಿಂಹರಾಜ. ಸಿ.ಎ.ಕೆ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್, ಬಂಕಮ್ಮ ಬೋರ್ಡಿಂಗ್ ಹೋಮ್ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಬೇರೆ ಬೋರ್ಡಿಂಗ್ ಹೋಮ್‌ಗಳಿಗೂ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಮತ್ತು ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ೨೫.೪ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರು ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಇರತಕ್ಕಂಥ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ದೇಶದ ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆಯಾಗಿರತಕ್ಕ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪಂಗಡಗಳ ವಿದ್ಯಾವಂತರುಗಳು ೫ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಡೆ ಅವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ಅವರನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಚ್ಞಾನವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗದವರೂ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲಾಯ್ಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ತಾವಾಗಿಯೇ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಅವರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಅವರಿಗೆ ಹೆಂಚ್ ಕೊಡುವುದು ಬೇಡಿ, ಮನೆ ಕೊಡುವುದು ಬೇಡಿ ಅವರನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಪೌರರನ್ನಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿ. ಅವರನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರಿ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ವಿದ್ಯೆಯೇ ಮುಖ್ಯ ವಿದ್ಯೆಯೇ ಸಿರಿರೂಪು, ವಿದ್ಯೆಯೇ ಗುರುವು, ವಿದ್ಯೆಯೇ ಕಳ್ಳನಪಹರಿಸದಿಹ ಧನವು, ವಿದ್ಯೆಯಿಂದಲೆ ಕೀರ್ತಿ, ಸುಖ, ಭೋಗ ಆಹುದು, ನಿದ್ಯೆ ಇಲ್ಲದವ ಪಶುವು ಧರೆಗೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪಂಗಡದವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಪಿ. ಯು ಸಿಯಿಂದ ಡಿಗ್ರಿಯವರೆಗೂ ೪ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಾಲ್ಕು ಹಾಸ್ಟಲುಗಳು ಕಾಲೇಜ್ ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ವಾತಾವರಣವಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದಂತಹ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಇಲ್ಲ ಅದನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಡಿಪ್ರೆಸ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಿನವರಿಗೆ ಲೈಬ್ರರಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಐ.ಎ.ಎಸ್ ಹುದ್ದೇಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಡಿ.ಇ.ಒ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಡಿಪ್ರೆಸ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಿನವರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಾನೂನನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ೯ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಎಸ್ ಎಸ್.ಎಲ್ ಸಿ ಪಾಸಾದವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಟಿ ಸಿ,ಎಚ್ ಆಗಿಲ್ಲ, ಟಿ.ಸಿ.ಎಲ್, ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಬಿ.ಎ ಪಾಸಾದವರಿಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದೆರೆ ಅವರಿಗೆ ಬಿ.ಇ.ಡಿ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯ ಟ್ರೇನಿಂಗ್ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ

ದೊರೆಯುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಉದಾರವಾಗಿ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇ.ಡಿ ೧೩೦ ಸಿ.ಎಸ್.ಎಸ ೬೭ ೧೪ನೇ ಮಾರ್ಚ್ ೧೯೬೮ ಈ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಯಾವ ಕ್ಲಾಸಿನವರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಓದಿದರೂ ಕೂಡ ಅವರುಗಳಿಗೆ ಫೀಜು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಹರಿಜನ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನಿಯಮವನ್ನು ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಾಲೇಜ್ ಏಡೆಡ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟೂಷನ್ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಇನ್‌ಸಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಫೀಜು ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸ್ಕೂಲ್, ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ, ಏಡೆಡ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಗ್ರಾಂಟ್ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಡ್ಮಿಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಯಾವ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅವ ನ್ನು ಅಡ್ಮಿಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಸರ್‌ಕ್ಯುಲರ್ ಅನ್ನು ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವಾಗಲೇ ಅವುಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬೋರ್ಡ್, ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ, ಸೆನೆಟ್, ಸಿಂಡಿಕೇಟ್, ಅಡಲ್ಟ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್, ಸ್ಟೇಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಮತ್ತು ಕಮಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬೋರ್ಡ್, ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಮತ್ತು ಕಮಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ಈ ಶೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಶೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ವಿಷಯ. ಡಾ॥ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್‌ರವರು ೧೯೫೨ರಲ್ಲಿ ಶೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕಾಸ್ಟ್, ಶೆಡೂ ಲ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಾನ್ ಹಾಸ್ಟಲಿನವರಿಗೆ ೨೫ ರೂಪಾಯಿ, ಹಾಸ್ಟೆಲಿ ನವರಿಗೆ ೪೦ ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಪೋಸ್ಟು ಮೆಟ್ರಿಕ್ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪನ್ನು ದ್ವಿಗುಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಹಾಸ್ಟೆಲುಗಳ ವಿಚಾರ. ಜನರಲ್ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಕೀಮ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ೭೫ ಪರಸೆಂಟ್ ಹರಿಜನರು ಮತ್ತು ೨೫ ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಇತರ ಜನರು ಇರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದ ವಿಚಾರ. ಆದರೆ ಅದೇ ರೀತಿ ವಕ್ಕಲಿಗರ, ಲಿಂಗಾಯಿತರ ಕುರುಬರ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಎಂದು ಇವೆ, ಅದರದೂ ೧೦ ಪರಸೆಂಟ್ ಸೀಟ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಕಾರ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೂ ಸೇರಿಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇವರನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಹೀಗೆ ಹರಿಜನರ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ, ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ (ಚಿತಾಪುರ) ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಮಂಡಿಸಿದಂತಹ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗುಣ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನೇಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಟ್ರೈನ್ಡ್ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನು ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಅನ್ ಕ್ವಾಲಿಫೈಡ್ ಟೀಚರುಗಳನ್ನು ಟ್ರೈನಿಂಗಿಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಂದು ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಟ್ರೈನ್ಡ್ ಟೀಚರುಗಳನ್ನು ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿತಕ್ಕಂತಹ ಗುಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಾಗಲಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಭರದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ)

ಇನ್ನು ಹೈದರಾಬಾದು ಕರ್ನಾಟಕದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ೧೦ ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಕೆಲವು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ ಫಲಿತಾಂಶ ಜೀರೋ ಪರಸೆಂಟ್ ಇತ್ತು. ಈಗ ಅದು ೧೫–೨೦ ಪರ್‌ಸೆಂಟ್‌ಗೆ ಏರಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಯಾವ ಹೈಸ್ಕೂಲಲ್ಲಿ ೧೫ ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಹಿಂದೆ ಇತ್ತೋ ಅಲ್ಲಿ ಈಗ ೩೦ ಪರಸೆಂಟ್ ಆಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟು ವರ್ಕ್‌ಷಾಪ್‌ಗಳನ್ನು, ಸೆಮಿನಾರುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಏರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಸ್ಟಾಫ್, ಅದನ್ನು ತುಕೋಳ್ ಕಮಿಶನ್ನಿನವರೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟಿಂಗ್ ಸ್ಟಾಫ್ ೧೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಏನು ಇತ್ತು, ಆದರಲ್ಲಿ ಏನು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಅಷ್ಟೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಡಿವಿಜನಿಗೂ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್, ಇದ್ದಾರೆ, ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಡಿ.ಇ.ಒ ಇದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ೧೦ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಹಳ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲೂ ೫–೬ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತೂ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಹೋದಸಲ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದರು ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟಿಂಗ್ ಸ್ಟಾಫ್ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಎಂದು, ಆದನ್ನು ತುಕೋಳ್ ಕಮಿಷನವರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಒಬ್ಬ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್‌ಗೆ ಒಬ್ಬ ಡಿ.ಇ.ಒ. ರನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಮತ್ತು ೪೦–೫೦ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣ ಮಟ್ಟ ಕೂಡ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೂಡ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಬೇಗನೇ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ, ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಿಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮೆಲ್ವಿಚಾರಣೆಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಲೋಪ ದೋಷಗಳಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸ ಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇನೊಂದು ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ, ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟ್ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಲೋಪ ದೋಷಗಳು ಕಂಡು ಬಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರು ಬರೇ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟ ಮಾಡಿ ರಿಪೋರ್ಟು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಡಿ.ಇ.ಒ. ಗಾಗಲಿ, ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರಿಗಾಗಲಿ ರಿಪೋರ್ಟು ಮಾಡಿದರೆ ಕೂಡ ಯಾವ ಕ್ರಮವೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುವವರಿಗೇ ಈ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟೀವ್ ಪವರ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಯಾವ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಲೋಪ ಹೋಷಗಳು ಇವೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಆಗಲೇ ಸರಿಪಡಿಸಲು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಆಲ್ಲಿಯ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಗುಣ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಈ ಪವರ್ಸ್‌ನ್ನು ಡಿಸೆಂಟ್ರಲೈಸ್ ಮಾಡಿ, ಪವರ್ಸ್‌ನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಒಂದು ಕೋಣೆಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯಂತೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಗಾಂಧಿ ಶತಾಬ್ದಿಯಲ್ಲಿ ೨೦೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಏಜಂಟರ ಮೂಲಕ ಮಾರುತದ್ದಾರೆ. ಆವರಿಗೆ ೧೫ ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಕಮಿಶನ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾರಾಟದಾರರು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ತರದೆ, ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಕೂಡ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಏಜಂಟರುಗಳು ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮಾರುವಾಗ ಗೈಡ್ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪುಸ್ತಕ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ದಲ್ಲ ಈ ರೀತಿ ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದರ ಬದಲು, ಆಯಾ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಪರೇಟೀವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾರಿದ್ದಾದರೆ, ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇಂಥ ಲೋಪ ದೋಷಗಳಿಗೂ ಆಸ್ಪದ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೆ: ೧೫ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕಮಿಷನನ್ನು ಆ ಕೊಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಮನೆಗಳು ಸಿಗುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಅವರು ಎಲ್ಲಿಗದರೂ ಗುಡಿಸಲುಗಳಲ್ಲಿ, ಅಥವಾ ಸೇತ್ನಹಿತರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಥ ಉಪಾಧ್ಯಾರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡಿನವರೊಡನೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರು ಒಂದು ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ, ಪಂಚಾಯತಿನವರು ಒಂದು ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಹಾಕಬೇಕು ಮತ್ತು ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಕೊಡಬೇಕು ಐದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಒಂದರಂತೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರು ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಮನೆಗಳು ದೊರೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮನೆಗಳು ಇಲ್ಲ. ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೈರ್ ಪರ್ಚಿಸ್ ಸಿಸ್ಟಂನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರು ೨೫ ಇನ್‌ಸ್ಟಾಲಮೆಂಟುಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಹಣವನ್ನು ಕಟ್ಟಬಹುದು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಂದ ಶೇಕಡ ೫ರಷ್ಟು ರೆಂಟನ್ನು ಕಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಇದುವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಇಂಟರ್‌ಸ್ಟೇಟ್ ಸೀನಿಯಾರಿಟಿ ಲಿಸ್ಟನ್ನು ಫೈನಲೈಜ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ ಟೀಚರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ತರಹ ಫ್ರಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಬಿಗಿ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಬೇಗನೆ ಫೈನಲೈಜ್ ಮಾಡಿದರೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಸ್ವಲ್ಪ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ, ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ-ಗ್ರಾಂಟ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಗುಲ್ಬರ್ಗಾದಲ್ಲಿ ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ ಸೆಂಟರುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರು ಈಗಾಗಲೇ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಸೈಟು ಮುಂತಾದುವನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ ಸೆಂಟರುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮ್ಯಾಚಿಂಗ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಎಂದು ಸುಮಾರು ೨೧ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಬಜ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಏನೂ ಹಣವನ್ನು ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಲಾದರೂ ಪುನರಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಜೂನ್ ಒಳಗೆ ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ ಸೆಂಟರನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ, ಸುಮಾರು ೨ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಖಾಸಗೀ ಕಾಲೇಜುಗಳು ೧೪-೧೫ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಖಾಸಗೀ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಖಾಸಗೀ ರಂಗದವರು ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಹತ್ವವಾದಂಥ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟ ಏರಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಇದುವರೆಗೆ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಇನ್-ಏಡ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವರು ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂಥ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎನ್. ವೀರಪ್ಪಗೌಡ (ಶೃಂಗೇರಿ)-ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಹೋದ ವರ್ಷ ೪೪ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದರೆ, ಈ ವರ್ಷ ೫೪ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಾ ಫಲತಾಂಶವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅದು ಈಗ ಇಳಿಮುಖ ವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಣವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಫಲಿತಾಂಶವೇನೋ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವು ಇಳಿಮುಖವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಎಂದು ನಾನು ವ್ಯಥೆಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ವಿಷಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಬಹುಶಃ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆ ಈ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ಯಾರೂ ಕೂಡ ಭಾವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಿಚಾರ ಮಾಡೋಣ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜು ಡೇ ಮಾಡುವುದು ಅಲ್ಲಿ ಇತರ ಫಂಕ್ಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕರೆಯುವುದು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎನ್. ವೀರಪ್ಪ ಗೌಡ)

ಇವೆಲ್ಲವು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆದಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಪ್ರೊಫೆಸರುಗಳು, ಅವರು ಅಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕು, ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಫೌಂಡೇಷನ್ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಫೌಂಡೇಷನ್ ಇರುವ ಕಡೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ಟರುಗಳೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಹುಡಗರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು ಎಂಬುದಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಇವರಿಗೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಯಾವ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಹುಡಕಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಆಡಳಿತ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾವು ನಿಜವಾಗಿ ವ್ಯಥೆಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ಟರುಗಳು ಇಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕೇಸು ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಬಂದು ಸ್ಟೇ ಆರ್ಡರ್ ಆಗಿ ಆದು ಈಗ ವೆಕೇಟ್ ಆಗಿರಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಿಗೂ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಬಹುಶಃ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳು ಆಗಿವೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಮಾಸ್ಟರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಲೂ ಇಲ್ಲ. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಅವರನ್ನು ಟ್ರೈನಿಂಗಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದೇ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆಡಳಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಗೋಸ್ಕರ ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಡಿ. ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಬಂದಾಗ್ಗೆ ಸ್ಕೂಲ್ ರೇಂಜ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ನೇಮಕಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೂ ಹೈಕೋರ್ಟಿನವರು ಡಿ. ಇ. ಓ ಅವರು ನೇಮಕ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಪರೀಕ್ಷೆ ಕಾಲ ಹೋದ ತಿಂಗಳು ಜನವರಿ ಹಿನೇ ತಾರಿಖಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಪರೀಕ್ಷೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಲು ಮಾಸ್ಟರುಗಳಿಲ್ಲ. ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಅವರಿಂದ ಉತ್ತರ ಬಂತು. ಅವರು ಮನೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು ಎಂದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಚಾವಿ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಬೆಳಸುವ ಫೌಂಡೇಷನ್ ಇದೆಯೇ ? ಇದನ್ನು ನಾವು ಈಗಲೇ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದರೆ ಇನ್ನು ನಾವು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವೇನು ? ಪೊಟ್ಟ ಪೊದಲನೆಯ ದಾಗಿ ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಹಾಗೆ ಲಂಚ ಎನ್ನುವುದು ಎಜುಕೇಷನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರು. ಈಚೆಗೆ ಅಲ್ಲಿರುವಷ್ಟು ಲಂಚ ಇನ್ನೆಲ್ಲಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ವ್ಯಹ್ಯೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ರುದ್ರಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಒಂದು ಕಡೆ ನೇಮಕವಾದರೆ ೧೦-೧೫ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಇರಿಸುತ್ತಾರೆ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಗೆ ಬರೆದರೆ ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆ ಇಷ್ಟೇ ವರ್ಷಗಳು ಇರಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ನಿಗದಿ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ನೇಮಕವಾಗುತ್ತಾರೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ ರಿಟೈರ್ ಆಗುವಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಅನೇಕ ಇವೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡ್ಡಾಯವಾದ ರೀತಿ, ನೀತಿ, ನಿಯಮ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಮಾದರಿಗಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಶಮಃ ಎಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಯ್ಯಗೌಡ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ೧೬ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಮೈಲಿ ಆ ಕಡೆ, ಈ ಕಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಬಿಲ್ಡಿಂಗನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಸ್ವಂತ ಊರಿನಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿದ್ದು ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ ಇವತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಜ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ೨ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಂದ ಎರಡೆರಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಸರ್ವಿಸ್ ರಿಜಿಸ್ಟರುಗಳೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ರಿಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಖಿಸಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಅಂತಹವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಫೈಲುಗಳೇ ಎಷ್ಟೋ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂತಹ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಪೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಇವತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿವೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗಾ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಿಟ್ ಹಾಕಿದರೆ, ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲು ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ, ಆದನ್ನು ಮಾಡಕೂಡದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ 'ಏನಾದರೂ ಕಾನೂನನ್ನೇ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅಥವಾ 'ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ

ಒಂದು ವೇಳೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರು ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅವರು ನೇಮಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ರಿಟೈರ್ ಆಗಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಆ ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಆಯಿತೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅವರು ಕೇವಲ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಆಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶ ಒದಗಿದರೆ ಹೇಗೆ ? ಅವರು ೮-೧೦ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತೆ, ಈ ಬಗ್ಗೆ 'ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಷಯ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಹಾಗೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಎರಡು ಫರ್ಲಾಂಗಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು ಇದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರು ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ ಮಾಡಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸರಿ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಕಾರ ಎಲ್ಲಿಂದ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು, ಯಾರು ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ರೈತರು ತಾನೇ ? ನಂತರ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರಾಜಕೀಯವನ್ನೇ ನಡೆಸಿದರು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅರೇಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮೈಲಿ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಸ್ಕೂಲು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಒಂದು ಕಡೆ ಎರಡು ಫರ್ಲಾಂಗಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲು ಕೊಡುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಎರಡು ಮೈಲಿ ದೂರ ಇದ್ದರೂ ಸ್ಕೂಲುಕೊಡದೆ ಇರುವುದು ಈ ರೀತಿ ಆಡಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹೀಗೆ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ? ದಯವಿಟ್ಟು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈವೊತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸ್ಕೂಲು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಾರ್ಷಿಕ ರಿಪೇರಿಗೆ ಸರಕಾರದಿಂದ ದುಡ್ಡು ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಚೆಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ ಈ ವರ್ಷದ ಡಿ. ಸಿ. ಯವರು ಒಂದು ಆರ್ಡರ್ ಕೊಟ್ಟು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಶೇ. ೨೫ರಷ್ಟು ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರು ಶೇಕಡಾ ೨೫ ರಷ್ಟು ಮತ್ತು ಸರಕಾರದವರು ಶೇಕಡಾ ೫೦ರಷ್ಟು ಹೀಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಿಡದ ರಿಪೇರಿ ನಿಂತು ಹೋಗಿ ಸರಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ ಹಣ ಅವರಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದು ಅಲ್ಲ. ಹಾಲಮತ್ತೂರು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಮಂಜೂರಾತಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಇನ್ಸೂರೆನ್ಸ್ ಪಾಲಸಿಯಿಂದ ತೊಂದರೆ ಆಗಿದೆ. ಕೆಲವರು ಪೆನ್‌ಷನ್, ವಿಚಾರ ತಮ್ಮ ನೋಟೀಸಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಅವರ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಫೈನಲ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಬಡ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ರೆಕಾರ್ಡನ್ನು ಬೇಗನೆ ಫೈನಲ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇನ್ನು ಸ್ಕೂಲ್ ಟೀಚರ್ಸ್‌ಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಹೊರಗಡೆ ವಾಸಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರ ಕಡೆ ತೀವ್ರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

SRI M. S. KRISHNAN (Malleswaram) :— Mr. Speaker, Sir, I am rising to oppose the demand for Education of about Rs. 53 cr res. It is very well known to all of us that education is very important and vital subject. On that depends the nation's progress itself. It is also told by educationists as well as economists all the world over and those who get education that it is not merely a question of education, but it is a question of developing the economy of the country. If the economy of the country has to be developed, education has to increase. Similarly, if education is to develop, the economy of the country has also to develop. These are two inter-linked subjects which have been accepted by the famous educationists as well as economists and politicians in this country. As you very well know, the Kothari Commission's recommendations were published. We have been hearing quite a lot of it earlier. In fact, when the recommendations themselves came to be published, quite a lot was spoken about the recommendations. It was also told by the Hon.

(SRI M. S. KRISHNAN)

Minister for Education that the number of recommendations that could be implemented would be examined and they would also see to it that all of them are implemented or at least quite a majority of them are implemented. I do not know how many of these recommendations are implemented now. But I can only say this much that in recent days we do not hear anything about the Kothari Commission's recommendations. Not much is being spoken about them either by the Education Minister or the Deputy Minister for Education. So I am getting a suspicion that they are trying to water them down. I think they will be doing the greatest harm to the cause of education in our country. So I wish to say once again that the recommendations contained in this report are very vital in the interests of the country and it is only by the implementation of those recommendations that our country can progress.

In this connection I would also bring to your notice two things. Our country is lagging behind many other countries in respect of education. I have quite a number of interesting points and facts in regard to education to show how we are lagging behind. I would like to tell you at this juncture how Japan has progressed in the matter of education. Whenever I speak, I am asked to quote about the Soviet Union, but I do not wish to quote the instance of Soviet Union here. On the contrary, I would like to show how Japan has progressed in a very short time.

> "As is well known, Japan during the post-second world war period has achieved an extremely high rate of economic growth of nearly 10% yearly rise in its Gross National Product. This is regarded as almost a miracle. Within a generation Japan has transformed its economy from an underdeveloped to a developed level. It has increased its per capita G. N. P. from less than 100 Dollars to above 800 Dollars, more than sevenfold increase in less than 20 years. Many think that the special attention paid to technical and general education has been a very important factor in this transformation."

This is the point that I would like to refer from the report of Kothari Commission itself.

In this connection I would like to refer to development made by China in the words of a Japanese scholar G. Uchida :

> "Mr. G. Uchida, an eminent Japanese scholar of Chinese development has observed that China with its stress on technology and industrialisation, could in 10 to 15 years attain a per capita income of 600 Dollars The

Chinese explosion of a thermo-nuclear device is a technological feat of a very high order; and the synthesis of insulation provides example of a regular pace of industrial work. The lesson and significance of all this for the developing world is apparent."

This is what has been said not by me but by Mr. Kothari himself in his report and so I am bringing it to your notice for implementation of the recommendations of the Kothari Commission.

One outstanding feature of our progress in education is that the number of pupils has increased tremendously in the elementary and higher secondary stage, but the teacher-student ratio has not made much progress.

The teacher-student ratio stands like this :

Primary education	...	1 : 40
Elementary	...	1 : 23
Higher Education	...	1 : 27
Commerce Education	...	1 : 40

Though there has been some quantitative increase, there has not been any qualitative improvement. What we would like to have much is qualitative improvement and not so much quantitative improvement. In this connection I would like to bring to your notice two or three points from the report of the Kothari Commission.

The percentage of passes has been reduced. In the S. S. L. C. the percentage of passes is only 38.

Coming to primary education, on page 5 of the Report it has been stated that the return on primary education has not been sufficient and useful and that ways and means should be found to increase it. If a qualitative change is to take place, it depends upon the teaching staff. The teaching staff has been absolutely poor Various schemes have been suggested for improving the teaching staff but I must say that teaching is an art by itself. Now what happens is that anybody who passes the S. S. L. C. or graduates who have no aptitude for teaching go in for the teaching profession. It is not like circus training. In the case of teachers that kind of training is not enough. It must be specialised and oriented with regard to the social objectives. I am sorry to say that in this connection not much has been done.

You have been having T. C. H. S. and T L H. S. They have become commercial rackets. One Mr. Jon who has written a very good article has said that these are just commercial rackets by which people make lot of money, particularly those which are run by private institutions. I have got a letter from a friend of mine that Rs. 300 are taken for teachers' training in an institution in Frazer Town. On the quality of teaching depends the development of educa-

(SRI M. S. KRISHNAN)

tion in our country and so more attention should be paid to this particular aspect. I would suggest that this responsibility should not be entrusted to private institutions and that Government themselves should take the responsibility of training teachers in a proper manner. The Government may say that they have no money. I would therefore suggest that they should lay down priorities. Priorty may not be given to the addition of a class room. The most important thing is the training of teachers and Government themselves should undertake this responsibility.

Another thing I want to touch upon is the grant-in-aid code. It is good you have got it and it is also good that hundred percent maintenance grant is given. But does it cover the pay of peons and clerks ? It does not. Five percent is supposed to be given for furniture, peons, clerks, etc. How is it possible to pay the rent and also for furniture and pay of peon, clerk and so on within this meagre amount ? It is impossible to do so. This will only give room for all sorts of malpractices. On the one hand you introduce the cheque system while on the other hand by not giving proper grant for maintenance you see that malpractices are increased in the educational system. Either nationalise the entire system or see that full grant is given for this purpose. Even Mr. Tukol has mentioned how it has become commercialised.

Coming to text-books, last time I pointed out from one text book certain mistakes. I do not wish to repeat them but I want to read one particular passage form a text-book prescribed for Standard X.

"At seventeen minutes and thirty-six seconds past 6 a. m. Greenwich meantime, on June 2, 1966, an uncanny looking man-made object over ten feet tall, landed gently on the surface of the moon and proceeded to write a brilliant new chapter in spaceage history. The object was Surveyor-I, bnilt and launched under the auspices of the U. S, Aeronautics and Space Administration with Caltech Jet Propulsion Laboratory as project manager."

An body who knows history and space history will not accept this; Please verify whether it is the American Surveyor-I or Lunar-I which landed on the moon first. Let there be historical accuracy at least.

With these words, I conclude my speech.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ದಾಸನಕೊಪ್ :—(ಧಾರವಾಡ) ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾನು ಈ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಡಿಮ್ಯಾಂಡನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಪೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ಬಹಳ ಕೆಳಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲಿ ಹುಡುಗರು ಇಲ್ಲದೆ ಮತ್ತು ಮಾಸ್ತರು ಇಲ್ಲದೆ ಶಾಲೆಗಳು ನಡಯುಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯಾಗಲಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಲೋಕಲ್ ಬೋರ್ಡ್ ಆಗಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ನಾವು ನೋಡಿದಾಗ ಮಾಸ್ತರು ಜಸರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಹುಡುಗರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಗಾರ ಮತ್ತು

ಅವರಿಗೆ ಆಗತಕ್ಕ ಖರ್ಚನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿದೆ. ಇದು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ನಮ್ಮ ದೇಶದೊಳಗೆ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶದೊಳಗೆ ನೋಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಉಚ್ಚ ತರಗತಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಲು ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದೊಳಗೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಇಲ್ಲದ ಜನರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟ ಕೆಳಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳೊಳಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಮನೆಗಳು ಇಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಜಾತಿಯವರು ಹೋದರೆ ಮನೆಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಮನೆಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ- ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡಿನವರಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಇತರ ಸೌಕರರಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದೀರೋ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಗ್ರಾಮಾಂತರದೊಳಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಹುಡುಗರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಕೂಗು ಇದೆ, ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಮಾಸ್ತರರು ಕೆಲವು ಜನರು ೧೦ ವರ್ಷದವರೆಗೂ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮಾಸ್ತರು ೨೦ ವರ್ಷದಿಂದ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ವ್ಯಾಪಾರ, ಬೇರೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಡೆಗೆ ಧ್ಯಾನ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತು. ನಮ್ಮ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳ ಉರ್ದು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಸಲುವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ಧಾರವಾಡದಿಂದ ಬಿಜಾಪುರಕ್ಕೆ ವರ್ಗ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಬಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಲೇಜಿನ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ಟಾಫ್ ಇಲ್ಲ, ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಜೋಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಉರ್ದು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಧಾರವಾಡ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಉರ್ದು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸಪರೇಟ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಇಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸೌಕರ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಂದುವರೆಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ-ಧಾರವಾಡ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನ ಮೇಯರ್ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು, ಬೆಂಗಳೂರು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ-ಧಾರವಾಡ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿಗೂ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲು ಬೋರ್ಡು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರು, ಇದುವರೆಗೂ ಅದು ಆಗಿಲ್ಲ, ತೀವ್ರ ಆಗಬೇಕು.

ಸರಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದ ೪ ಸ್ಕೂಲು ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಿ ಜುಲೈ ೬೯ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ೭-೮ ಜನ ಪೆನ್‌ಷನ್‌ದಾರರಿಗೆ ಪೆನಷನ್ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಅವರು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಈ ಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪೆನ್‌ಷನ್ ಬರುವಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಮೊದಲು ೧೯೬೩ರ ಒಳಗೆ ರಿಟೈರ್ ಆದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಪೆನ್‌ಷನ್ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ತೀವ್ರ ಆರ್ಡರು ಹೊರಡಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವರು ಈ ಮೊದಲೇ ೧೯೬೩ರಲ್ಲಿ ರಿಟೈರ್ ಆಗಿರುವವರು ತೀರಿಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಮನೆಯವರು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ತೀವ್ರ ಪೆನ್‌ಷನ್ ಬರುವಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು

ನಮ್ಮ ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಶುಕ್ರವಾರ ಉರ್ದು ಶಾಲೆಗೆ ರಜ ಏಕೆ ಕೊಡುವುದು, ಭಾನುವಾರ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಉರ್ದು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಮತ್ತು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಶುಕ್ರವಾರ ರಜ ಕೊಡುವುದು ಏಕೆಂದರೆ ಆದಿವಸ ಎಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ಮತ್ತು ಹುಡುಗರಿಗೂ ನಮಾಜು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ, ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇರುವ ಪದ್ಧತಿ ಹಾಗೆಯೇ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇವೆ.

† SRI R. DAYANANDASAGAR (Chamarajapet) :—

Mr. Speaker Sir. The educational system in our State is the very embodiment of confusion. Neither the Minister of Education nor the Heads of the Departments in the Education Department have a very

(SRI R. DAYANANDASAGAR)

clear idea as to how the education system ought to be. Experiments after experiments have been made poor students and innocent students. In the High School, they wanted the students stating the optional subjects. Afterwards, they had a brain-wave and they stated that there should not be any optional subject and they made the subjects compulsory. And this Kind of thing is going on and often.

In the Teachers' Training Institute, they had one years's course and they increased it to two years for reasons best known to themselves. I would think that one year's training is enough for a Teacher teaching in the primary Schools. While one year training is there for Graduate Teachers to teach the students in High Schools, they have now insisted that Teachers teaching in primary Schools should have two years training. All right. Even granting that they are having two years' training, what is the benefit they are going to derive ? The Government is not giving anything very attractive to them by way of salary or increments. The student who is forced to undergo training for two years, would rather go to the University, spend two more years and become a Graduate ; and better his educational status as well as his prospects.

So, this kind of foolhardy thinking and implementing of schemes is more dangerous than doing any good ; as a result of which, to-day no teacher is willing to come to the Teacher Training Institute to get himself trained.

We had two years' Intermediate Course. When I was a student, I underwent two years' training in the University in the Intermediate College. Afterwards, our great educationists reduced the course to one year and called it P. U. C. And now again a brain-wave has come and they want to increase it by one more year and make it two years. I tell you that this kind of experimentation on innocent students is not fair or correct. If by experimenting on a particular policy, the Government had tried to improve the educational system, I would have really appreciated. Instead of that, they are trying to bring in confusion into the educational system.

As a result, there is no good standard of education in the State today. I would question most of the Ministers whether they a e sending their children to the Government Schools. Nobody is sending his children to the Government Schools. because the standard of education in the Government Schools is so bad and so backward and tso hopeless that no right-thinking person would ever venture to send his children to the Government Schools. Now Government is spending crores and crores of rupees on the Education Department. They bring the Demand aud ask us to sanction it. We do not grudge sanctioning it provided they utilise the money for the benefit of the public and even the right-thinking man feels satisfied that his child

is getting the right type of education. Today the Government Schools exist only for the sake of the forlorn and ship-wrecked who cannot afford to send his children to the Convent Schools or any other school where the standard of education is good. It is only his children that go to the Government Schools. Is it for this purpose the Government run these Government Schools, increase their number and spend crores of rupees. I would suggest to the Government to just concentrate their effort and resources on improving the education at the primary level, the High School level and the Pre-University or Intermediate level. How many in the Government who are in charge of the Education Department, think as to how best they can improve the educational system? I do not think for the last 21 years of Independence anybody has bestowed his thaught to improve the standard of education. In the city of Bangalore I have had occasion to go round my constituency and elsewhere and see the plight of our schools. You can see even high schools accommodated in small buildings ; even in kitchens class rooms are held. So far as play ground is concerned, it is a pathetic sight The children of the city, don't have good playgrounds. After all sound mind and sound body go together. What is the use of sound mind without sound body? After all, there is no sound mind and you are creating neither sound mind nor sound body in our institutions. You go round the city and see. Except one or two high schools which were started long ago, like the Fort High School and National High School, the children have absolutely no playground whatsoever in the State. I would suggest to the Hon. Education Minister that there are so many vacant lands in the city : acquire them for the benefit of the school going childern so that they may have playground and also for the grown-up boys who would like to play cricket or football. I lived in England for five years and have seen even small schools having five to 10 acres of land where the children could play and build themselves as sturdy and worthy citizens of the country. This is a very important thing and I hope our Education Minister will bestow his thoughts not only on the schools in Bangalore but elsehwere also in the State.

4-30 P. M.

Sir, if you start in your car and drive towards Mysore you will find a board about 7 miles from Bangalore, called Bangalore University. If you see behind the board you will only see desolate vast land and nothing has been done. Is it for this purpose you put a board and decieve us, the citizens of Bangalore? Is it for this purpose that you are building a great university and ask us to look at the grounds. You have provided 40 lakhs for Bangalore University Mysore university gets 61 lakhs and Karnatak University gets 58 lakhs.

AN HON. MEMBER.—That university has to be constructed out of the U. G. C. quota.

SRI R. DAYANANDA SAGAR.—There is neither U. G. C. quota nor the quota of Mysore.

SRI K. V. SHANKARA GOWDA.—U. G. C. quota is there.

SRI R. DAYANANDA SAGAR —How long you want us to see the board ? Afterall the city of Bangalore is congested day by day and our boys need good class rooms, play grounds, auditorium, beautiflu departments for mathematics, physics, chemistry, economics and so on and so forth. You are huddling the entire university Offices in the mathematics block here. This is not fair ; yau have to find money somehow. So much money is given : why don't you allocate sufficient money and build university Offices. You cannot say let the Central Government do it : we want it to be Central university. We do not want all these arguments. I tell you, please go to Delhi and plead with them. If you don't get, I would only say that you are incapable of getting. Madras gets ; panjab gets and other States get ? What have you brought us for Mysore ? The Central Government and your Government actually exploit us by way of levying several taxes, income tax and so on and so forth But, what is it you have brought from Delhi to our people to build up our universities and our institutions ? I am happy a mention is made that the Government would like to build up Kannada as a langauge to be adopted in the administration and in the university. I welcome the suggestion. After all this language Kannada has a tradition of its own, has richness of its own so far as literature is concerned. But when you make it as a medium of instruction you will have to labour hard before doing that. Sir, in the universities our students in the degree classes and in the post-graduate Classes must have enough literature, text books, books of reference, and so on. What is it you have done to build up a beautiful library ? How many textbooks made to be written ; how many authors have been encouraged ? Therefore, it is necessary that before we make this Kannada as the medium of instruction and making it as a language of our universities that we build up textbooks, reference books in our libraries in this language. This is what the Japanese have done. We alwa s quote Japan. Japanese people have built up their language libraries literature and the rest of it. Thsn progress is available. Similarly I expect and hope that the Government of Mysore will spend not only money but their thoughts on building up a great library of books.

Thank you.

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ಗಂಗಾಧರ್ (ತುಮಕೂರು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದೇಶದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸತಕ್ಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಮೇಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ

ನಾಗರಿಕರು ತಯಾರಾಗಬೇಕು. ಈ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸುಸಂಸ್ಕೃತರನ್ನಾಗಿ, ವಿದ್ಯಾ ಚತುರರನ್ನಾಗಿ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನಾಗಿ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಧುರೀಣರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಕೃಷ್ಣನ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ Economy of the country is inter-linked with education ಅದು ನಿರ್ವಿವಾದವಾದ ವಿಷಯವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಜಾಸ್ತಿಯಾದಷ್ಟೂ ಕೈಗಾರಿಕಾದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಾಗಲೀ ವ್ಯಾಪಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಾಗಲೀ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪಡೆದವರಾಗಿ, ಪ್ರಪ್ರದ್ಧಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿ, ಚತುರರಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ದಿನೇ ದಿನೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಚತುರತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಈ ದೇಶವನ್ನು ದೊಡ್ಡ ದೇಶವಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಪ್ರದ್ಧಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವುದೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿವೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚಿರುವ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಟ್ಟ ಕೆಳಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

What is the use of having so many people without any standard !

ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಚತುರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಟೈಟಲ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಆದರೆ ಅವರು ಪರಿಣತರಾಗಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಇರಬೇಕೋ ಅದಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೇ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಅದೆಲ್ಲ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಮ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ತರಬೇತಿ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಿಂದ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಮೂರು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವನ್ನು ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅವರಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

(೧) ಮಾನ್ಯ ದಯಾನಂದ ಸಾಗರ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಯಾರಿಗೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ ಅಂಥವರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಂದ ತಯಾರಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಚತುರರಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸುಸಂಸ್ಕೃತರಾದವರನ್ನು, ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಾದವರನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಹೊಂದಿದಂಥ ಜನರನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಎಸ್ ಎಸ್.ಎಲ್ ಸಿ ಅಥವಾ ಬಿ.ಎ. ಅಥವಾ ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ಮಾಡಿಕೊಂಡವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೇ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಟ್ರೇನಿಂಗ್ ಇಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕ ಜನರನ್ನು ಅವರು ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ವೃತ್ತಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಎರಡನೇಯದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸೌಲಭ್ಯ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಕಂಪಲ್ಸರಿ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಕ್ಲಾಸುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕ ಇರುತ್ತಾನೆ ಒಂದೇ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಕ್ಲಾಸುಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಒಂದು ಕಡೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಕೇಳುತ್ತದೆ ಇದರಿಂದ ಎರಡೂ ಕಡೆ ಯಾವೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ತರಗತಿಗೆ ಒಂದು ರೂಮು ಇರಬೇಕು ಆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲು ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆರು ಕ್ಲಾಸುಗಳಿಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಹಾಲ್ ಇದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ಸ್ಟಾರ್ಡ್ ಕ್ವಶ್ಚನ್ನ ಕಳಿಸಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದೆ. ತುಮಕೂರು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಡಲು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಈ ರೀತಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವುದು ಅಲ್ಲಿ, ಒಂದೇ ಕಡೆ ಅಲ್ಲ, ಇದು ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ಇದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಒಂದು ತರಗತಿಗೆ ಒಂದು ಕೊಠಡಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ದನಗಳ ದೊಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯವರು ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಿ. ಗಂಗಾಧರ್)

ಟ್ರೈಬ್ಸ್‌ದವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಬೇರೆ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಬಡವರು ಅನೇಕರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ಈ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯದೇ ಇದ್ದರೆ ಇದರ ಅರ್ಥ ಏನು ? ಅವರೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ಭೂಮಿ ತಾಯಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಅಲ್ಲವೇನು ? ಈ ಒಂದು ಬಡತನದಲ್ಲಿರುವ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಅವರಿಗೆ ಊಟ ಇಲ್ಲ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೌಕರ್ಯ ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಅವರು ಬೇರೆ ಜಾತಿಗೆ ಆಟೋಮ್ಯಾಟಿಕ್ ಆಗಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ಹೊಣಗಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ವಾರ್ಷಿಕ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಒಂದು ಲಿಮಿಟ್‌ಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವರು ಯಾವ ಯಾವ ಜಾತಿಯವರೇ ಇರಲಿ ಅವರಿಗೂ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಈ ಬಡ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ದ್ರೋಹ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಅಂಥ ಮಕ್ಕಳು ಒಂದು ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಲು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವು ಆಗುತ್ತದೆ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯನ್ನು ಆಟಾನಮಸ್ ಬಾಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ ಹೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ ಹೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲಿ ಎಂದು ಆಗಿದೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಸಹ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಜಾತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತನಿಖೆ ನಡೆಸಿ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಷಯ ಹೇಳ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕಾಲಾವಕಾಶವಿಲ್ಲದ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ಮಾತು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಸಾಣಿಕೊಪ್ಪ (ಕಿತ್ತೂರು,): ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿದ ೫೨,೮೪,೯೯,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಂದು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸಾಲಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಕಟ್ಟಡ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಂತ ಕಟ್ಟಡ ಇರಬೇಕಾದುದು ಅತಿ ಆವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಗಾಂಧಿ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಆಚರಿಸುವ ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂಮು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸಾಕಷ್ಟು ಆಗಿಲ್ಲ ಇದಕ್ಕೆ ಟಿಡಿಬಿ ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಪಂಚಾಯತಿಯವರು ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಕಟ್ಟಡ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಲಕ್ಷ ಕೊಡಬೇಕು. ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಕಟ್ಟಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸಾಲಿಯ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಲಕ್ಷ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟ ಮಾತ್ರ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದಿರುವುದು ಬಹಳ ದುಃಖದ ಮಾತು. ಏಳು ವರ್ಷದ ನನ್ನ ಒಬ್ಬ ಮಗನು ಎರಡನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಶಬ್ದ ಕೂಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಇದರಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಪದವೀಧರ ಟ್ರೇಂಡ್ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು.

ಈ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಕಡೆಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ದಿವಸ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಶಾಲೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಆದರೆ ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಟ್ಟ ಮಾತ್ರ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕೆಳದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಠಹೇಳತಕ್ಕ ೫ ಮತ್ತು ೬ನೆಯ ಇಯತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳತಕ್ಕ ಆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪಾಠಗಳೇನಿರುತ್ತವೆ ಅವುಗಳ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ; ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಬಳಿಕ ಅವರು ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಬಂದು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿಯನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರತಕ್ಕವೇಳೆಗೆ ಅವರ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಬಹಳ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಕಾಲೇಜ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಜನರು ಪಾಸಾಗುವುದೂ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೇನಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಪದವೀಧರರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ ಸಾಣಿಕೊಪ್ಪ)

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಉದ್ಯೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಹಾಗೂ ಅಲ್ಲ ಅಥವಾ ಇದನ್ನು ನಾವು ಕೈ ಬಿಟ್ಟ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಮೂಲ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯಾಸಂಗದ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡ ಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಅರಳಿಯನ್ನು ಮೂತು ಅರಿವಿ ಮಾಡುವುದಿರಲಿ, ಅವರು ಮಾಡಿದುಥ ಆ ಅರಿವಿಯನ್ನು ಬಾಲಕರಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಲೀ ಒಬ್ಬರೂ ತೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಅಷ್ಟು ಉಪಯೋಗ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಆ ಬಾಲಕರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಥವಾ ಬಡಗೀ ಕಸುಬು ಅಥವಾ ಕಮ್ಮಾರಿಕೆ ಇಂಥ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಲಿಸಿ ಕೊಡುವುದು ಉತ್ತಮವಾದೀತೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮುಂಬೈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದು ಶಾಲೆಗಳೆಲ್ಲ ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡಿನ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದವು. ಈಗ ಅವೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದವರ ಕಡೆಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಆದರೆ ಮೊದಲು ಆ ಕಟ್ಟಡಗಳ ರಿಪೇರಿ ವಗೈರೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಆ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದಲೇ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಆ ಬಾಬಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಣ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಖಾಸಗೀ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉತ್ತೇಜನದಿಂದ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಉದಾರವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಖಾಸಗೀ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಾಗತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿರುತ್ತವೋ ಅಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ಆಡಳಿತ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಹಣವೇನೂ ಉಳಿತಾಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವರೇನಾದರೂ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶವಿಲ್ಲದ ಇಮಾರಿತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದಕ್ಕೆ ಶೇ: ೩ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಅಂದರೆ ಆ ಆಡಳಿತದ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಶೇ. ೩ ರಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನ್ಯಾಯವಾದ್ದಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಡಿ. ರೇಟನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡವನ್ನೇ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ? ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಥ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಉದಾರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಂದ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗಿ ಬರತಕ್ಕ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಪದವೀಧರರೇನಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೇ ಅವರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ವ್ಯಾಸಂಗವನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ದೊರೆಯುವಂಥ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜು ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೂ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ೨೪೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆಥವ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪನ್ನವುಳ್ಳವರಿಗೆ ಯಾವ ಶುಲ್ಕವನ್ನೂ ಹಾಕದಂತೆ ವಿದ್ಯಾದಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ೨೨ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ರಾಜ್ಯಭಾಷೆಯಾದ ಕನ್ನಡ ಇನ್ನೂ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಇದನ್ನು ನಾವು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ದೇಶಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಜನರನ್ನು ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರೆಯಬೇಕು. ಅವರ ವಿದ್ಯಾಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಬೇಕು. ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಇರತಕ್ಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದು ಜನರಲ್ ಹಾಸ್ಟಲನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆಯಬೇಕಾದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಹಾಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ವಾಸದ ಮನೆಗಳು ಸಿಕ್ಕದೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸುಧಾರಣೆಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚಿಸಿ ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ (ಅರ್ಕಲಗೂಡು):—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ : ನಾನು ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆ ಸಹಾ ಮಾನ್ಯ ಶಂಕರೇಗೌಡರು ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಇವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗುತ್ತವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ)

ನಿಷ್ಫಲವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಾದರೂ ಒಂದು ಏಕರೂಪತೆಯ ಶಾಸನವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನೂ ಸಹಾ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದೆ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳಿವೆ. ಈ ಬೋರ್ಡಾಫ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ವಿಚಾರವೇ ಒಂದು ರೀತಿ-ಅಲ್ಲಿ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ವೈಸ್‌ಛಾನ್ಸ್‌ಲರ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಅಪಾಯೀಟ್ ಮೆಂಟಿನಿಂದ ಶಿಫಾರ್ಸಾಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅದು ನೇರವಾಗಿ ಛಾನ್ಸಲರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಸಿಂಡಿಕೇಟಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಸಿಫಾರ್ಸುನ್ನು ಸಿಂಡಿಕೇಟ್‌ಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅದು ಶಿಫಾರ್ಸಾಗಿ ವಾಪಸ್ ಬಂದಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಛಾನ್ಸ್‌ಲರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿ ಆದರೆ ಆ ಕರ್ನಾಟಕ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯೇ ಒಂದು. ಅಲ್ಲಿ ಸಿಂಡಿಕೇಟಿನವರೇ ಬೋರ್ಡ ಆಫ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಗಳು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ಶಿಫಾರ್ಸು ವೈಸ್‌ಛಾನ್ಸ್‌ಲರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಛಾನ್ಸಲರಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಏನೇ ಒಂದು ಆಟಾನಮಸ್ ಬಾಡಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರೇಕೆ ಇಷ್ಟು ಅತ್ಯಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತುಂಬುವಷ್ಟು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ?

5-00 P.M.

ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೂ ಸೇರಿದಂಥ ಒಂದು ಏಕರೂಪವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರದೆ, ಮೈಸೂರಿಗೆ ಒಂದು, ಬೆಂಗಳೂರಿಗೊಂದು, ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಒಂದು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಏಕರೂಪತೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೂ ರಾಜಕೀಯ ಕೈವಾಡ ಇದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಬೇಕಾದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಇದಕ್ಕೇಕೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಬಳಸುವುದು ಸರಿಯಾದುದದಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಭದ್ರತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ರಾಜಕಾರಿಣಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಯ ವೈಸ್‌ಛಾನ್ಸ್‌ಲರ್ ಆಗಿ ನೇಮಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು, ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ :—ನಿನ್ನೆಯಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಊಹಾಪೋಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ರಾಜಕಾರಿಣಿಯನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿ ವೈಸ್‌ಛಾನ್ಸಲರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎ. ನಂಜೇಗೌಡ :—ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಂತೋಷ. ಯಾರೋ ಮಾಜಿ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ವೈಸ್‌ಛಾನ್ಸಲರ್ ಆಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂತು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ :—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಂಬಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ :—ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಂಬಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ :—ನುಡಿದಂತಲೇ ನಾವು ನಡೆಯುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ:—ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹೆಸೋಟಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ವ್ಯವಹಾರಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೇ ಇರಬಹುದು. ಹಾಗಾದರೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಭದ್ರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಬಹುದು.

ಇನ್ನು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಯು.ಜಿ.ಸಿ ಸ್ಕೇಲ್ ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂತು. ಸಿಲ್ವರ್ ಜ್ಯೂಬಿಲಿಯ ಒಂದು ಫಂಡ್‌ನಿಂದ ಈ ಹಣವನ್ನು

ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂತು. ಈ ಫಂಡ್‌ನಿಂದ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ೨೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ನಾವು ಇಲ್ಲಿರುವ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಯು.ಜಿ.ಸಿ ಸ್ಕೇಲ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಬೆನ್ನುತಟ್ಟಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಸಿಲ್ವರ್ ಜ್ಯೂಬಲಿ ಫಂಡ್‌ಗೆಂದು ಇಟ್ಟಿರುವ ದುಡ್ಡನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಳಸಬೇಕೇ ವಿನಃ ಇವರಿಗೆ ಯು.ಜಿ.ಸಿ ಸ್ಕೇಲ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಳಸಬಾರದು. ಅವರಿಗೆ ಯುಜಿಸಿ ಸ್ಕೇಲ್ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದಲೇ ಈ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಈ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳಿಗೆ ಏನು ಯುಜಿಸಿ ಸ್ಕೇಲ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರೋ ಆದರಲ್ಲಿ ೧೫ ವರ್ಷದಿಂದ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೂ ಅವರಿಗೂ ಒಂದೇ ಸ್ಕೇಲು, ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿದಂಥ ಅಧ್ಯಾಪಕನಿಗೂ ಒಂದೇ ಸ್ಕೇಲು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಯಾವ ಧರ್ಮ ? ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯುಜಿಸಿಯಿಂದ ತನಿಖೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಧೀರೋದಾತ್ತವಾದ ಒಂದು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಈ ಒಂದು ಭರವಸೆ ಈ ದಿವಸ ನಿರಾಶೆಯಾಗಿದೆ. ಪುನಃ ಯುಜಿಸಿ ಅವರು ಸ್ಟೇಟ್ ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ತನಿಖೆ ನಡೆಸಬಹುದು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಮೊದಲೇ ಯೋಚಿಸಬಾರದಾಗಿತ್ತೆ ? ಏತಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರು ? ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪುನಃ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶವೇ ? You must keep up your promise. ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ಅವರು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅದಲ್ಲದೆ ಹಾದಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಂತೆ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಣ ಭರವಸೆ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಸೂಚನೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮೈಸೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ೧೯೬೨ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಇದರ ಉದ್ದೇಶ "to promote reasearch and Education" ಅಂತ ಇತ್ತು. The aim with which this university was started has not been achieved even to-day. It has not yet become a reasearch oriented University. ಆದುದರಿಂದ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಎಜುಕೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ೫೩ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಯಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಫ್ರೀ ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಶನ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳು they learn immitation. ಮತ್ತು ಯಾವುದಾದರೂ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಒಂದೊಂದು ರೂಮಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿಯವರು ಕೇಳಿದರೆ ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಮಾಡಿ ಕೊಡಿರಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಹಣವಂತರು ಇರುವ ಕಡೆ ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅಂಥ ಕಡೆ ರೂಮುಗಳು ಆಗುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ಕಡೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಶಿಶುವಿಹಾರದ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಾದರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣವನ್ನು ಹಾಕಿ ಫ್ರೀ ಗ್ಯಾಂಟ್ಸ್ ಮೂಲಕ ಕಟ್ಟಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಸ್ಕೂಲ್‌ಗೆ ಹೋಗುವ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ school-going Temptation and Habit ಅನ್ನು ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಫ್ರೀಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್‌ಗೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಾಗಲಿ, ಬೇರೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಜುಕೇಶನ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳ ಕ್ಯಾರೆಕ್ಟರ್‌ನ್ನು ಬಿಲ್ಡ್ ಆಪ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಕನಿಷ್ಟಪಕ್ಷ ಒಂದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ೭ ವರ್ಷದವರೆಗೂ ಇಡಬೇಕು, ಹಾಗಾದರೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಒಂದನೇ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್‌ನಿಂದ ೭ನೇ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್‌ನವರೆಗೂ ಚಿಕ್ಕವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದಂಥ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ ಇವರ ಒಂದು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್‌ನಿಂದ ಇವರ ಟಿ.ಎ ಮತ್ತು ಡಿ.ಎ.ಗೆ ೨೧/೨ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಆದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಡೀನ್ ಆಫ್ ಸ್ಟ್ಯೂಡೆಂಟ್ಸ್ ಫಾಕಲ್ಟೀಸ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಡೀನ್ ಆಫ್ ಫಾಕಲ್ಟೀಸ್ ಅನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಯೂತ್ ಕಾನ್‌ಫರೆನ್ಸ್

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ)

ನಲ್ಲಿ ಅನುಭವಪಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರು ಮತ್ತು ಯೂತ್ ಆರ್ಗನೈಸೇಷನ್‌ಗೆ ಸೆಕ್ರಿಟರಿಯಾಗಿ ಕನ್‌ವೀನರ್ ಆಗಿ ಮತ್ತು ಯು.ಎಸ್ ಐ.ಎಸ್.ನಲ್ಲಿ ವರ್ಕ್ ಮಾಡಿ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಟೀಚರ್ಸ್-ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಅದರ ಅನುಭವ ಇದ್ದಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸೆಲಕ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೇ ಯಾರು ಯಾರಿಗೋ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಸೆಲಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. How are we to justify that Selection ? I for one will never appreciate such things ? ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸರ್ವಿಸ್ ಮತ್ತು ಅನುಭವ ಪಡೆದಂಥ, ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಡೀನ್ ಆಫ್ ಫಾಕಲ್ಟೀಸ್ ಆಗಿ ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಪ್ರೈಮರಿ—ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಡ ಒದಗಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಟಪಕ್ಷ ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ರೂಮಿನಂತೆ ೨೦ ರೂಮುಗಳನ್ನಾದರೂ ಕಟ್ಟಿಸುವ ಒಂದು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪೂರ್ತಾ ಗ್ಯಾರಂಟಿನ್ನು ಕೊಡ ಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

MR. SPEAKER:—The Next Hon. Member to speak is Sri S.H. Basanna He is not present. Now I call upon the Hon. Minister to reply.

ಶ್ರೀ ಕೆ.ವಿ. ಶಂಕರ ಗೌಡ (ವಿದ್ಯಾ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಈ ಸಭೆಯ ಹನ್ನೆರಡು ಜನ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮಾಡಿದಂತಹ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಟೀಕೆಗಳಿಂದ ನನಗಾದರೂ ಆಷ್ಟೇನೂ ವಿಷಾದವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳವಾಗಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವೇ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅನೇಕ ಟೀಕೆಗಳು ರಚನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದವು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಟೀಕೆಗಾಗಿ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಟೀಕೆ ಲಯಕಾರಿಯಾಗದೇ ಸ್ಪಷ್ಟಾತ್ಮಕವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಾರ್ಥಕತೆ ಪಡೆದಿದೆ. ಅಂತಹ ಕಠಿಣವಾದ ಟೀಕೆ ಯಾವುದೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶ ಬಂದಿದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಬರತಕ್ಕ ಸಾಧಾರಣ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳು ಎಂದರೆ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕೊಠಡಿಗಳಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಲ್ಲ, ಕೆಲ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕ್ಲಾಸುಗಳೇ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ, ನುರಿತ ಹಾಗೂ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳು ಇಲ್ಲ, ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರಬೇಕು ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಗೊಂದಲಮಯವಾದ ವಾತಾವರಣ ಇದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರು. ಇಂತಹ ಗೊಂದಲಮಯವಾದ ವಾತಾವರಣ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇತ್ತು. ಈಗ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ ನಮ್ಮ ಜನರ ಆಸೆ ಮತ್ತು ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಈಡೇರುವಂಥದ್ದು ಆಗಿರಬೇಕು. ಜನರ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಇಂಬುಗೊಡತಕ್ಕಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಕೋಠಾರಿ ಆಯೋಗದವರು ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಅನೇಕ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ್‌ರವರು ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲೀ, ಉಪ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲೀ ಕೋಠಾರಿ ಆಯೋಗದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಅದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟರೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಶಂಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ವಿದ್ಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅವರು ಈ ವಿಧವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏಕೆಂದರೆ ಈಗ ಕೊಠಾರಿ ಆಯೋಗದವರು ಮಾಡಿರುವ ಶಿಫಾರಸುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಶಿಫಾರಸುಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಬಹು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಬಹುದು. ಬಿಲ್ಡಿಂಗುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ವಿಚಾರ, ಹತ್ತನೆ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡನ್ನು ಬದಲಾಪಣೆ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ತರಬೇತಿ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರ,

ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ವಿಚಾರ, ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಯಕದ ಅನುಭವವನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ವಿಚಾರ ಮತ್ತೆ ಕಾಲೇಜಿನ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಚಾರ, ಹೀಗೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಠಾರಿ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಏನು ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಆ ಶಿಫಾರಸುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ದಯಾನಂದ ಸಾಗರ್‌ರವರು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಪ್ರಯೋಗತೀ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಅದೇಕೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಹ ಪದ್ಧತಿ ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಗೊಂದಲಮಯವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂದು ಆರೋಪಣೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಕಟುವಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿದರು. ಇದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ಮಾತು. ಹಿಂದೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳು ಪ್ರೌಢ ಶಿಕ್ಷಣ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಗಳೆಂದು ಮಾಡಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ೧೦ ವರ್ಷಗಳಿರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದು ನಿಜ. ಆಗ ಕೊಠರಿ ಆಯೋಗ ರಚಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಆಯೋಗ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲ ಇದೆ ಎನ್ನುತಕ್ಕ ಮಾತು ಒಪ್ಪತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಕೊಠಾರಿ ಆಯೋಗದವರು ಏನೇನು ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರೋ ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಶಿಸ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸತಕ್ಕ ದೇಗುಲಗಳು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳು. ಅಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಾವು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತೇವೋ ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳ ಭವಿಷ್ಯವೇ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯ ಭವಿಷ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ಮಾತು. ಇಂದಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೃಂದದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಜಾಗೃತಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಯುಗವನ್ನು ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯುಗ ಎಂದು ನಾವು ಕರೆಯಬಹುದು. ಅವರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಇದೆ. ಅದು ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಕಟ್ಟೆ ಒಡೆದು ಭೋರ್ಗರೆಯುವ ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹವಾಗದೇ ಅಣೆಗೊಂಡ ಜಲಧಿಯಂತೆ ಫಲವತ್ತಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಪೋಷಕರ, ಬೋಧಕರುಗಳ ಮತ್ತು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಶಿಸ್ತಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗಿಂತಲೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಶಿಸ್ತನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಪೋಷಕರು, ಬೋಧಕರುಗಳು ಮತ್ತು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂದು ದೇಶದ ವಿದ್ಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒದಲಾವಣೆಯಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಉದ್ಭವವಾಗಿವೆ. ಅನೇಕರ ಆಸೆ ನಿರಾಸೆಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಂ ತುತ್ತಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು. ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರು ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ತ್ರಿಭಾಷ ಸೂತ್ರ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಕ್ಷಣವಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ರೀತಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಈಗ ನಾವು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಯಾರ ಮಾತೃ ಭಾಷೆ ಕನ್ನಡವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯಾಗಿರುತ್ತದೋ ಅಂತಹವರು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕಲಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಯಾರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಮಾತೃ ಭಾಷೆಯಾಗಿಲ್ಲವೋ ಅವರುಗಳು ನಾಲ್ಕನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಐಚ್ಛಿಕ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುವ ನಿಯಮ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಮೂರು ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡ ಮಾತೃ ಭಾಷೆ ಅಲ್ಲದವರಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಲಾಗಿದ್ದ ಕರಿಕ್ಯುಲಂ ಕಮಿಟಿಯವರು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಕೂಡ ಇದೇ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ನೆರೆಯ ರಾಜ್ಯಗಳಾದ ಮದ್ರಾಸ್, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಅವರವರ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳನ್ನೇ ಕಡ್ಡಾಯ ಮಾಡಿರುವ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಉಂಟು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇದೇ ರೀತಿ ೧೯೫೮ ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಮೂಲಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿರೋಧ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಈಗ ಮತ್ತೆ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮತ್ತು ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ದೂರನ್ನು ಕೆಲವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಒಪ್ಪುವ ಮಾತಲ್ಲ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ೬ ರಿಂದ ೧೦ನೇ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ದಾಖಲಾಗಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೦೦ಕ್ಕೆ ೮೬ ರಷ್ಟು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದರೆ ೧೦೦ಕ್ಕೆ ೮೫ ರಷ್ಟು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಆಲ್-ಇಂಡಿಯಾ ಅವರೇಜ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಪರ್‌ಸೆಂಟೇಜ್ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ.

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ)

ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತೋಷಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ೧೦೦ಕ್ಕೆ ೮೬ ರಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ದಾಖಲಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಶಾಲೆಗೆ ಬರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ವೇಸ್ಟೇಜ್ ಮತ್ತು ಸ್ಟಾಗ್‌ನೇಷನ್ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ೧೦೦ಕ್ಕೆ ೮೫ ರಿಂದ ೮೬ ರಷ್ಟು ಎನ್-ರೋಲ್ ಆಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ ಬರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಶೇಕಡ ೬೩-೬೪ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಅಂದರೆ ನೂರಕ್ಕೆ ೨೦ ರಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಹಾಜರಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ೭ನೇ ತರಗತಿಗೆ ಬರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೦೦ಕ್ಕೆ ೨೦ ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಎಂಬುದಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದರು. ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಇರುವುದು ನಾಲ್ಕನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ. ಅದರ ಮುಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಡ್ಡಾಯವಿಲ್ಲ. ಬಹುತೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಾಲ್ಕನೇ ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಇರುವ ಕಡ್ಡಾಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಪರ್‌ಸೆಂಟೇಜನ್ನು ಏಳತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಪದವೀಧರರಾದಂಥವರನ್ನು ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅವರ ಶಾಲೆಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವರ ಶಾಲೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಏಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಶಾಲೆಗಳಿಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಆದೇಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆದರಂತೆ ಅವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ೩೨ ಸಾವಿರ ಶಾಲೆಗಳ ಪೈಕಿ ೧೪ ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಏಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಶಾಲೆಗಳು ಇವೆ. ಅಂತಹ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಆದನ್ನು ಮನಗಂಡು ಪದವೀಧರ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾರು ಅಂತಹ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆದೇಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆದರಂತೆ ಅವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಸೈನ್ಸ್ ಕಿಟ್‌ನ್ನು ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತು ಯೂನಿಸೆಫ್ ಮತ್ತು ಯುನೆಸ್ಕೋ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಅಂತಹ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಶ್ರೀಮಂತ ಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಉತ್ತಮವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿದಂತಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ೧೦ನೇ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದಾರೆ ಎನ್ನುವುದರ ಅನುಭವ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಏಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಗುಣವನ್ನು ಏಳತೆ ಮಾಡುವುದ ಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ನಾವು ಶೀಲ ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರ್ಯವುಳ್ಳವರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶೀಲ ಇಲ್ಲದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಪ್ತ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪಾತಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಂದು ಮಹಾತ್ಮಗಾಂಧಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಇವತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪಾಸಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಕಳವಳ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಶೀಲ ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಳವಳ ಪಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸ ಬೇಕಾದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಒಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಬಲಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಶಾಲೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಗಂಟೆಗಳನ್ನು ವಾರದಲ್ಲಿ ಮೀಸಲಿಡಬೇಕೆಂದು ಶೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಈ ದೃಷ್ಟಿ ಯಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಶೀಲ ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ.—ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂದರೆ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ?

ಶ್ರೀ ಕೆ ವಿ. ಶಂಕರೇಗೌಡ.—ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸತ್ಯ, ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಅಹಿಂಸೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬೋಧನೆ ಮಾಡುವುದು. ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು. ನಿಜ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಡುವುದು. ಈಗ ನಾವು ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ಸಾಮೂಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವಂತಹ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಅವರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ

ಬಂದಿರುವ ಮಕ್ಕಳು ಏಕ್‌ದಮ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸು ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಪಾಸಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರೂ ವಿವಂಚನೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಾಲ ಈ ರೀತಿ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಮಟ್ಟವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ತರಬೇತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ವಿಜ್ಞಾನ ಬೋಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಷಾರ್ಟ್ ಟರ್ಮ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೋರ್ಸನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ತರಬೇತಿ ಇಲ್ಲದವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಫೇಲಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನು ಮತ್ತು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಯೋಚಿತವಾದ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಡಿ.ಪಿ.ಐ. ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಕಮಿಟಿಯವರು ಕೆಲವೊಂದು ಶಿಫಾರಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಶಿಫಾರಸ್‌ಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಇನ್ನು ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಶಾಲೆಗಳು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಯವರು ೧೦೦೦ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಲೈಬ್ರರಿ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಪೀಠಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಒಂದು ಸ್ವಾಟ್ಯೂಟರಿ ಬಾಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಕೊಂಡು ಒಂದು ಬಿಲ್‌ನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲೇಯೇ ಆ ಒಂದು ಬಿಲ್ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬರಬಹುದು. ಆಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ: ರಷ್ಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನಕ್ಷರತೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ೫ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದರು ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ೨೩ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಅನಕ್ಷರತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಏತಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ ?

ಆಯಾದೇಶದ ಪದ್ಧತಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೂ, ಬೇರೆ ದೇಶದ ಪದ್ಧತಿಗೂ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ. ಶಾಲೆಗಳ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಸಾಲದು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಸಾಲದು. ಇದುವರೆಗೂ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ವಿಸ್ತರಣಾಕಾರ್ಯ. ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಸ್ತರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ವಿಸ್ತರಣೆ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆಗಿದೆಯೋ ಅದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಉಸ್ತುವಾರಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಉಸ್ತುವಾರಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಜನರನ್ನು ನಾವು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರಪೋಜಲ್ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ೫೦ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರರು ಇರಬೇಕು. ಆಯಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆಗಳು, ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಡಿ.ಇ.ಓ. ಇರಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಇರಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಡಿವಿಜನ್ನಿಗೂ ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಮಾಡಿ ಶಾಲೆಗಳ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಆಶೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

5-30 P. M.

ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ದೂರನ್ನು ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾಡಿದರು. ಒಟ್ಟು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೯೩ ಸಾವಿರ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ೯೩ ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಬಹುಶಃ ೧೦೨ಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರು ಇರಬಹುದು. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಅವಾರ್ಡ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಅವಾರ್ಡ್‌ಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೆಲವು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಎಡೆ ಕೊಡದಂತೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮವನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಉಸ್ತುವಾರಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಆಶೆಯನ್ನು ನಾನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ)

ಶಾಲಾ ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಆಗುವಾಗ ಹುಡುಗರ ನೂಕು ನುಗ್ಗಲು ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಜನ ಪಾಸಾಗುತ್ತಾರೋ ಅಷ್ಟು ಜನಗಳಿಗೂ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪರ್ಟಿಕ್ಯುಲರ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸೇರಬೇಕು ಎಂದು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ, ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ, ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೂ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹಂಚಿಕೊಂಡರೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಇಂಥಾ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಗೇ ಸೇರಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಧವಾದ ತೊಂದರೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ನಾವು ಯಾವ ಪ್ಲಾನು ಇಲ್ಲದೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ.

ಪ್ರೀಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ (ಪಿ. ಯು. ಸಿ) ಕೋರ್ಸನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಷ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾವು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಕೊಠಾರಿ ಆಯೋಗದ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಪ್ರಕಾರ ಎರಡು ವರ್ಷ ಮಾಡಿದಂತಹ ಕೋರ್ಸನ್ನು ಎಲ್ಲಿಡಬೇಕೆಂಬ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಇದೆ. ಅದು ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿರಬೇಕೇ ಎನ್ನುವುದು ಯಾವುದೂ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿಲ್ಲ. ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅಡ್ವೈಜರಿ ಕಮಿಟಿ ಅದನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅವು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಈಗಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕಾದ್ದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದಿ ಉತ್ತರೋತ್ತರ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹಣದ ಅಭಾವದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಈಗಲೇ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಮಯವನ್ನು ಅರಿತು ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್.ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ:— ಈಗ ಪಿ.ಯು.ಸಿ, ಎರಡು ವರ್ಷ ಕೋರ್ಸ್ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಹಂತ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ಗೇ ಆಗಲಿ, ಡಿಗ್ರಿ ಕೋರ್ಸಿಗೇ ಆಗಲಿ ಆಗ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯ ಸ್ಥಾನಮಾನವೇನು ? ಮತ್ತು ಅವರು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಆಲ್ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ವೀಸಸ್ ಎಗ್ಜಾಮಿನೇಷನ್ನಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಕನ್ನಡ ಮೀಡಿಯಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಹಿಂದೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರೇಗೌಡ:—ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರ ಎಗ್ಜಾಮಿನೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಸಂತೋಷವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ೧೦ನೇ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್‌ವರೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ನಾವು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಬಹಳ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನಾವು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪವಾದ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸರಬರಾಜು ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಳಂಬವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ದೂರು ಒಂದೆರಡು ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಸರಬರಾಜಿನಲ್ಲಿಯೂ ವಿಳಂಬವಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಸಂಬರಾಜಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ ವಿಳಂಬವಾಗಿರಬಹುದು. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅನಿವಾರ್ಯ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಒಂದೆರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸರಬರಾಜಾಗುವುದು ನಿಧಾನವಾಗಿರಬಹುದು. ಎಲ್ಲಾ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ಆಯಾ ಯತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈಗ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬಾಕಿ ಒಬ್ಬ ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಶೀವ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಆಶೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಆರ್ಕ್ಯಲಾಜಿಕಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.....

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್:—ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ.ಈಗ ಅನೇಕರು ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ:—ಇಂಥಾ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುಗಳು ಇವೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರೆದರೆ ಖಂಡಿತ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಆರ್ಕ್ಯಾಲಾಜಿಕಲ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಬರೇಟ್ ಸರ್ಕಲ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ನಾವು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಆಶೆಯನ್ನು ನಾನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕನ್‌ಸರ್‌ವೇಟಿವ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಬಂದಿದೆ. ಅನೇಕ ಪ್ರಾಚೀನ ವಸ್ತುಗಳು ಶಿಲ್ಪಗಳು ನಾಶವಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಸರ್ಕಲ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಒಂದು ಸರ್ಕಲ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕೆಲಸ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆನ್ನುವ ಆಶೆಯನ್ನು ನಾನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆರ್ಕ್ಯಾಲಾಜಿಕಲ್‌ಗಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಒಬ್ಬರು ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ.

ಬಡ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನ್ನ ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಾವು ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕೇರ್ ಸಂಸ್ಥೆಯವರ ನೆರವಿನಿಂದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ೧೨ ಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ೯ ಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಾವು ಉಪಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಮವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪುಕ್ಕಟೆಯಾಗಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಡ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಬಹಳ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸಬ್ಸಿಡೈಸ್‌ಮಾಡಿ ಜನರಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಬಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿಸಿ ಒದಗಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಮಹಾಕವಿ ಕುವೆಂಪುರವರ ಭಾರತ ದರ್ಶನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿ, ಅದನೂ ಜನರಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ:—ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಫ್ರೀಯಾಗಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ:—ಅದನ್ನೂ ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅನೇಕ ನಿರ್ಗತಿಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಬಡವರಿಗೆ ಫ್ರೀಯಾಗಿ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವು ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸಪ್ಲೈಯಾಗದೆ ಇರಬಹುದು. ಇನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಎಜೇಜ್ ಶೇಠರು ಉರ್ದು ಸ್ಕೂಲುಗಳ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರೇಟ್ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಏಕೆ ಅದನ್ನು ಅಬಾಲಿಶ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ ನಾವು ನಾಳೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಅವರು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಏಕರೂಪವಾದ ಶಾಲೆಗಳು ಇರಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ,ಒಂದೇ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಗೊಂದಲ ಬರಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಎಲ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ:—ಇದರಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಗೊಂದಲ ಬರುತ್ತದೆ ಸ್ವಾಮಿ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ:—ಇದು ಎಲ್ಲರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಉದ್ರೇಕಗೊಳಿಸುವ ವಿಷಯ. ಇನ್ನು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಾಗರವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಮಾಡಬೇಕೋ, ಅಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಈಗ ಮೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲೂ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕನ ಡದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ರಚಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಕನ್ನಡ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆ ಬರತಕ್ಕ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚಿ ನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ದಯಾನಂದಸಾಗರ್:—ಈಗ ಸಾಯನ್ಸ್, ಟೆಕ್ನೋಲಜಿ, ಮೆಡಿಸಿನ್ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯ, ಸಹಕಾರ ನೀಡುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ:— ನಾವು ರಾಯಲ್ಟಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಸ್ಕ್ರಿಪ್ಟ್ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಇಷ್ಟು ಪುಟ ಇರತಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭೋದನಾ ಭಾಷೆ ಆಗಬೇಕೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಬಹಳ ವಿಳಂಬ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿ ಗೆ ವಿಳಂಬ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ವಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದ ಕಡೆಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಆಷ್ಟು ಆಕರ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಭಾಷೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿರತಕ್ಕದ್ದರಿಂದ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಲಿತರೆ, ಮುಂದೆ ಅವರ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೋ, ಎಂಬ ಭಯ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಆ ಭಯ ಹೋದರೆ ಇದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಇನ್ನು ಮಾನ್ಯ ದಯಾನಂದಸಾಗರ್‌ರವರು, ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಏನೂ ದುಡ್ಡು ಸಾಲದು ಯಾವ ಕಟ್ಟಡವೂ ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಬಹುಶಃ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈಗ ಆಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಬ್ಲಾಕ್ ಜುಲೈ ೭೦ರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹ್ಯುಮ್ಯಾನಿಟೀಸ್ ಬ್ಲಾಕ್, ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಬ್ಲಾಕ್ ಫಾರ್ ಬಾಸ್ ಅಂಡ್ ಗರ್ಲ್ಸ್, ಹೆಲ್ತ್ ಸೆಂಟರ್, ಕೇಫೆಟೆರಿಯಾ ಇವೆಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳು ಪೂರ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕನೇ ಪ್ಲಾನ್ ಅಲೋಕೇಶನಿನಲ್ಲಿ ಯು ಜಿ ಸಿ ಯಿಂದ ೭೮ ಲಕ್ಷ ೪೫ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬಂದಿದೆ. ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ನಾಲ್ಕಾರು ವರ್ಷ ಸ್ಪ್ರೆಡ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪವಾದ ಶಾಸನ ಇರಬೇಕೆನ್ನುವ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ನಂಜೇಗೌಡರು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರು. ಮತ್ತು ನಾನು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ನಿರಾಶೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶಾಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು. ನಾನಾದರೂ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಏಕರೂಪತೆ ಏಕೆ ಇರಬೇಕು ? ಎಂದು. ಒಂದೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ತರಹ ಇದೆ. ಏಕರೂಪತೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಏನು ತೊಂದರೆ ? ಮೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲೂ ಏಕರೂಪತೆ ಇರ ಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಾದ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆಯಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ, ಒಂದೊಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾ ನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಆಡಳಿತ ಇರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ನಂಜೇಗೌಡ:— ಈ ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರನ್ನು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುವಾಗ, ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಗುಂಪಿನ ಪಂಗಡ ಇರಬೇಕೇ, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಂಗಡ ಇರಬೇಕೇ, ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೇ ? ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ : ವೈಸ್ ಛಾನ್ಸಲರನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಕಷ್ಟಗಳು ಉದ್ದವಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕರೂಪವಾದ ಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡು ತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಬಹುಶಃ ಆದು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಬರಬಹುದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಏಕರೂಪತೆ ಇರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಬ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಗಲಭೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೀಸುವ ದೊಣೆ ತಪ್ಪಿದರೆ ೧೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಆಯಸ್ಸು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದು ಅನ್‌ಪಾರ್ಲಿಟಬಲ್ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಯು. ಜಿ. ಸಿ. ಅವರಿಗೆ ರೆಫರ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ಸರಿಯಾದ ಕೆಲವು ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೀಸುವ ದೊಣ್ಣೆಯಿಂದ ನಾವು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ :—ಮಾನ್ಯ ಉಪ-ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಸಾರಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೈಬಿಡುತ್ತೇವೆಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು. We were given to understand like that because it was answered in the House.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ .—ಉಪ–ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. The matter has been referred to the U. G. C. They have called for certain details and we have sent them. In spite of that if they say that they are unable to conduct any enquiry what can we do.

SRI R. DAYANANDASAGAR .—If they say so, will you conduct a Judicial enquiry.

SRI K. V. SHANKARA GOWDA.—Not necessary. After receiving reply we will consider what to do.

SRI H. N. NANJE GOWDA : The other day the Deputy Minister said that they have advised the Government that the State Government is in a better position to conduct an enquiry.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ .—ಇನ್ನು ಖಾಸಗೀ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಆಡಿದ್ದಾರೆ,

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ : ಮೈಸೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯವರು ಗೋಲ್ಡನ್ ಜುಬಿಲಿ ಫೀಸನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಏನಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ : ಅವರು ಅದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸ ಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಅದನ್ನು ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಖಾಸಗೀ ಶಾಲೆಗಳು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.

SRI H. N. NANJE GOWDA .—On a point of order. I am sorry to say that it would not be proper on the part of the Minister to say that they have collected for Golden Jubilee and they can utilise it for any purpose. Is the University meant for that purpose. Is it air on the part of the Minister to say like that ನಾಳೆ ಅದನ್ನು ಮದುವೆ ಮನೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೂಡ ಹೇಳಬಹುದು. ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ವಸೂಲಾಗತಕ್ಕ ಫೀಸನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ I will bring them to order ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು I am sorry ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ

M. R. SPEAKER .—There is no point of order.

SRI K. V. SHANKARA GOWDA .—They have utilised the amount for the purpose they have collected. I cannot enter into these details because the University is an autonomous body. I once again repeat it.

ಕೆಲವರ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಉತ್ತಮವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿವೆ. ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದೂರು ಬೆಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಬಂದಿದೆ. ಖಾಸಗೀ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಿವೆಯೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಂಶವಿದೆ. ಖಾಸಗೀ ಶಾಲೆಗಳು ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡ

(Sri K. V. SHANKARA GOWDA)

ಬೇಕೋ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಖಾಸಗೀ ಶಾಲೆಗಳು ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಿ ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುವ ಕಲಸದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯುಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾದಂಥ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ಯಾವ್ಯಾವುವು ಸರ್ಕಾರದ ಅನುದಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂತವುಗಳು ಜಾಸ್ತಿ ಫೀಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂಬ ನಿಯಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಗ್ರಾಂಟ್ ಇನ್‌ಎಡ್ ರೂಲ್ಸ್‌ನ್ನು ಬದಲಾವಣೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಥಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಯಾವ್ಯಾವಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಹಾಗೂ ಕಠಾರುವಾಕ್ಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್ .—ತಾವು ಈಗ ಖಾಸಗೀ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದಿರಿ. ಒಂದು ವಿಚಾರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಖಾಸಗೀ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಈಗ ಚೆಕ್ ಮೂಲಕ ಕೊಡಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ರುಜು ಹಾಕಿ ಚೆಕ್‌ಬುಕ್ ಮತ್ತು ಪಾಸ್ ಬುಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ .—ಆ ರೀತಿ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್ .—ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ದೂರುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಅವರು ಇದಕ್ಕೆ ನಿಗಾಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ತೀವ್ರವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ .—ಅಂಥಾದ್ದು ಯಾವುದಾದರೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ಅದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್ .—ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಅರಸ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಎಸ್ಟಿಮೇಟುಗಳಲ್ಲಿ ಅಪೆಂಡಿಕ್ಸ್ 'ಸಿ' ಮತ್ತು 'ಡಿ' ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ೮೫ನೇ ಪುಟದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಸ್ಕೂಲ್ ಹೆಸರನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಅಂದಾಜನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅನುದಾನವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಯಾವ್ಯಾವ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಯಾವ್ಯಾವುದು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ಯಾವ್ಯಾವುದು ಆರ್ಧಂಬರ್ಧಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಕೊಡಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಲಿಸ್ಟನ್ನು ಅಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಸರಿಯಾದ ಲಿಸ್ಟನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ .—ಯಾವ್ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ, ಯಾವ್ಯಾವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲಾವೆಂಬುಗಳನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಅನುದಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುವುದು, ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೇನೂ ಗ್ರಾಂಟ್ ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಆಡಿಟರ್ಸ್ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಬರುತ್ತದೆ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಅನುದಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್ : ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ ?

(ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ)

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ಧವೀರಪ್ಪ : ಹೋದಸಾರಿ ಇದರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅನೇಕ ಜನ ಸ್ಕೂಲ್ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಈ ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಮಗ್ಗುಲ

ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ವರ್ಗಮಾಡಿ, ಅದೂ ಆಗದಿದ್ದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ, ವರ್ಗಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಇಂತಹವರು ಹೇಳಿದರು, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವರ್ಗ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ೫೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ೨೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಸಫಲವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಸಲಹೆ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲಿನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಮಗ್ಗುಲ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ವರ್ಗಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ದಲ್ಲವೆ.?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ : ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕರು ಈಗ ೯೩ ಸಾವಿರ ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಏಕ್‌ದಂ ವರ್ಗಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಗಳಷ್ಟು ಡಿ.ಎ ಮತ್ತು ಟಿ.ಎ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಇನ್ನು ೫ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಮಾರು ಶೇಕಡ ೧೫ ರಿಂದ ೨೦ರ ವರೆಗೆ ಯಾರು ಬಹಳ ಕಾಲ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಇದ್ದಾರೊ ಅವರನ್ನು ಮಗ್ಗುಲ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರೇ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟೋ ರೆಪ್ರಸೆಂಟೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. (ನಗು) ಈಗ ರಾಜಕಾರಣ ಮಾಡುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು· ಕೆಲವರು ಅವರಲ್ಲ ಪಟಿಂಗರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಧೀರ್ಘಕಾಲ ಅಲ್ಲೆ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಸೇಕಡ ೧೫ ರಿಂದ ೨೦ರ ವರೆಗೆ ವರ್ಗಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್ : ಒಬ್ಬ ಪಟಿಂಗ ಮಾಸ್ಟರ್ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೇಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇನ್‌ವಾಲ್ವ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಏನೊಂದೂ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಊರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಒಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಆಯಿತು ಆ ಕಡೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಿಂಚಿತ್ ಗಮನವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ : ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಿನಿಂದಲೂ ಆರ್ಜಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಅವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಕೆಲವುಕಾಲ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ, ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಹಂಜಿ ಶಿವಣ್ಣ : ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇದ್ದಾರೆ. ಡಿ.ಇ.ಓ.ಗೆ ಹೆದರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ : ಪೋಲೀಸ್ ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್ ಕೊಡಿ. ಅವರು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಅವರು ಕೆಲಸದಿಂದ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಚಿಕ್ಕೇಗೌಡ : ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ : ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಆಕ್ಟ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಎಂಪ್ಲಾಯಿಸ್ ಆದುದರಿಂದ ಅದು ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದೆಯೇ ಹೊರತು ನಮಗೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಏನೂ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಮಾತು ಹೇಳಿ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ನಾನು ಇಟ್ಟಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

M. R. SPEAKER :—I have stated earlier that I will put the demand to vote at 6 "0" Clock, Now that all the doubts have been cleared, I do not permit any more clarifications now.

The question is :

"That the respective sums not exceeding the amounts mentioned in demands No. 17 and 37 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1971."

The motion was adopted

As Ordered by the Chair the Motion for Demands for grants adopted by the Chair are reproduced below.

DEMAND No. 17.—EDUCATION.

28. Education.

"That a sum not exceeding Rs. 52,84,09,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1971, in respect of 'Education'.".

DEMAND No. 37,—STATIONERY AND PRINTING.

68. Stationery and Printing.

"That a sum not exceeding Rs. 1,26,12,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1971 in respect of 'Stationery and Printing'.".

MR. SPEEKER: Tomorrow there would be two sittings one at 9 A.M. and another at 1 P.M. with an interval of 2 hours. No. the House will rise and meet tomorrow at 9 A.M.

The House adjourned at Five Minutes past Six of the Clock to meet again at Nine of the Clock on Thursday the 12th March 1970.

WD—14702—GPB—550—28-7-70.